



Rohatecká obec



23. ročník

číslo 6/2019



Stavební akce v obci



Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Závora sběrný dvůr	4
• Kalendárium	4
• Kalendáře na rok 2020	4
• Matrika	4
• Schody na hřbitově	5
• Ještě vám teče voda z vodovodu?	5
• Deště a zimy se už nebojíme	5
• U nás už se neztratíte	6
• Váté písky jsou národní přírodní památkou	6
• Zdravotní středisko Kolonie se dočkalo	6
• Čínské přísloví	6
HISTORIE	7
• Kaplička u kulturního domu	7
ŠKOLSTVÍ	7
• Podzim v MŠ	7
• Jak jsme ve školní družině prožili podzim	8
• Jak jsme si užili Halloween	9
• Ztracený kamarád	9
• MaSo	10
• Veletrh vzdělávání	10
• ERASMUS +	10
• Celostátní matematická konference 2019	11
KULTURA	11
• Rohatčané v Ratiškovcích	11
• Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora	12
• Střípky z knihovny ...	12
• Deset otázek pro deset osobností ze světa fotografie	13
SPOLKY	14
• Podzim v SZPO	14
• Jak si vedou naši chovatelé	15
• Myslivecké okénko	15
• Hasiči radí	16
• Podzimní aktivity v kynologickém klubu	17
• U seniorů	18
FARNÍ OKÉNKO	19
• Zprávičky	19
• Doba adventní	19
• Drazí bratři a sestry, drazí Rohatčané	19
• První společenství dětí	19
• Vánoční bohoslužby	19
• Citát z bible	19
• Svátosti v našem kostele	20
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	20
• Tři dekády od sametové revoluce ...	20
• NONA	21
• Vzpomínání na revoluční rok 1989	22
• Podzim	23
• Co způsobuje černání plodů ořešáku	24
• Příběh vánoční noci	24
• Vánoce	24
• Rozhovor s paní Šebestovou o našem kroji	25
SPORT	25
• Tenisový turnaj O pohár starosty obce	25

ÚVODNÍK

Slavíme tři desítky let od doby, kdy sami rozhodujeme o svých osudech místo jedné strany, která nám tu vládla ve všem. Čas letí a my zjišťujeme, že není vše ideální a co hůř, nikdo za nás nic neudělá a i důležitá rozhodnutí musíme dělat my sami. Zodpovědnost. Pokora. Co je pro nás tak akorát a co příliš? Relativizuje se opět pravda a lež si nachází své místo. Nic nemáme zadarmo. Že jsme si to představovali jinak? Pan Jiří Suchý na otázku kdy lže, říká, že tehdy, když potřebuje zakrýt pravdu.

V dnešní době potřebujeme všichni znát data. Čísla a počty, grafy a zdroje. UNESCO tvrdí, že denně vychází okolo 6 300 nových knih. Kolik z toho zvládneme přečíst za den, rok a několik let? Jestli na svět přicházíme jako tabula rasa, nepopsaný list, tak se máme pak celý život co ohánět.

Před 160 lety přišel Darwin s evoluční teorií o původu druhů. Přirozený výběr či množení jedinců, co se lépe přizpůsobí situacím a podmínkám, ve kterých žijí. Darwin je nekompromisní v ekologii a je považován za jejího zakladatele. Velkou váhu dával intuici, kterou použil k vysvětlení včelích pláství i neplodnosti kast sociálního hmyzu. Co my a intuice? Nevytěsnil je příliš?

Čtyřicet let je to od chvíle, kdy sondy Voyager vyrazily na cestu vesmírem bez návratu. Dostáváme od nich stále informace z miliard kilometrů vzdálených prostorů. Voyager 2 opustila sluneční soustavu před rokem a protlouká se mezihvězdným prostorem v místech, kde i naše bujná fantazie nemá mantinely a dochází jí představitelství. Teplou z rozpadu radioaktivního plutonia je poháněná pořád vpřed. Mají s sebou ony známé zlaté disky s pozdravem

i poselstvím pro jiné inteligentní formy života pro případ kontaktu. Ještě že to mají jen na discích a bez podrobností o našich charakterech a pocitech.

Méně známý předchůdce dnešního internetu Arpanet vznikl před půlstoletím. Podařilo se tehdy spojit poprvé dva počítače od sebe vzdálené stovky kilometrů. To zvládali dříve snad jen šamani a telepati. Dnes si život bez internetu většina lidí nedokáže představit, a to i díky využití v zaměstnání. Ty nejhodnotnější světové společnosti jako Google, Facebook nebo Amazon jsou právě z tohoto odvětví. Zde se nám podařilo za pár let dostat lidstvo pomyslně dopředu. Zastáváme v ochraně životního prostředí. Tam jdeme zase nazpět, místo kupředu. Vždyť za posledních sto padesát let jsme vypustili uhlík z doby dinosaurů.

Budeme mít bílé Vánoce? Meteorologové slibují v nížinách sních v tyto svátky na dvacet procent. Není to moc. Uvidíme. Říká se, že náhoda je jen výraz naší nevědomosti. V Itálii a Francii jsou záplavy, jinde demonstrace, tak proč ne sních u nás. Sváteční slovo Vánoce pochází ze staroněmeckého wahnachten, složeného ze slov světít a noc. Etymologové uvádějí dobu vzniku předcyrilometodějskou a taky to, že německé weihen se odvozuje ze staroindického vinákti. To je třídít nebo oddělovat.

Třídít a oddělovat lze i v praktickém každodenním životě. To podstatné od nepodstatného, dobré od špatného, duchovní od světského. Ano, máme tu moc i příležitost. Jen si vybrat a umět to přijmout. Já si vybírám krásné Vánoce i konec roku plný lásky, požeňání, a to si dovoluji popřát i vám všem.

S úctou Stanislav Zela, šéfredaktor



OBEČNÍ ZPRÁVY

Závora sběrný dvůr

Někteří si tukají na čelo, jiní to kvitují. Pravdou však zůstává, že na přání pracovníků našeho sběrného dvora se obec rozhodla vyjít jim vstříc a pořídít na příjezdovou cestu závora. Ano, jsou dny, kdy vás tam jezdí málo, člověk má čas si tam udělat pořádek, kontrolovat, co kdo přiveze a kam to dá, pomoci s nákladem z auta. A jsou dny, kdy je vás velmi mnoho, přijíždějí auta jedno za druhým, a oni nemají šanci nikomu pomoci,

ale především nedokáží uhlídat, jak kdo třídí a kam co dává. A protože se opravdu někteří neumějí chovat zodpovědně a hodit sklo do skla, papír do papíru, plast do plastu, říká se tomu lenost, tak jedinou, které to pak způsobuje problémy, je obec. Proto mají možnost pomoci závory regulovat počet aut, která dovnitř pustí, aby nedocházelo k trapným situacím, pohlídalo se správné třídění, a také vám mohli poradit, co do kterého

kontejneru dát, a pomoci s vykládkou. Jistě uslyšíme od některých, že to bylo zbytečné, na druhou stranu jsme to my, kdo vidíme, že některé neobtěžuje dávat věci tam, kam mají, což je smyslem sběrného dvora a třídění. Pár minut navíc ve dnech, kdy je hustý provoz, nikoho nezničí, a aspoň si v autě třeba něco zazpívá. Děkujeme za pochopení a děkujeme, že třídíte.

Jara Adamec, starosta

Kalendárium

- 7. 12. Košť mladých vín
- 8. 12. Vánoční koncert v kostele sv. Bartoloměje
- 12. 12. Koledování před MŠ
- 30. 12. Silvestr
- 11. 1. Tříkrálová sbírka
- 18. 1. Reprezentační ples obce
- 25. 1. Ples SDH
- 8. 2. Ples ZŠ a MŠ
- 15. 2. Ples TJ Slavoj
- 22. 2. Krojovaný ples
- 29. 2. Fašaňk

Matrika

Narození: 4

Svatby konané v matričním obvodu obce

Petrov Jaroslav Karásek & Mária Ostrožníková

Rohatec Tomáš Drábek & Lada Chlebková

Petr Toman & Jana Čadová

Milan Štefek & Jindřiška Meindlschmidová

Darek Vybíhal & Jana Adamcová

Úmrtí: Helena Svobodová, 91 let

Mgr. Michael Šmíd, 75 let

Marie Pokorníková, 84 let

Ladislav Machač, 85 let

Vlasta Motková, 71 let

Kalendáře na rok 2020

Již v měsíci září jsme zahájili práce na novém stolním kalendáři pro nadcházející rok 2020, který se v naší obci ponese v duchu oslav 750 let od první písemné zmínky. Někteří jsou velmi nedočkaví a stále se ptají, kdy už to bude ☺ Až nový kalendář uvidíte, pochopíte, že bylo velmi těžké jej udělat. Strávili jsme nad ním opravdu velmi mnoho času. Věřím, že tento kalendář nevyhodíte, ale zůstane vám pro další vzpomínky a potěšení, jelikož jeho tematiku „Rohatec v čase“ nikde nenajdete.

Rád bych tímto poděkoval všem, a je jich mnoho, kteří se s námi na jeho tvorbě podíleli, zejména panu Zdeňku Bízovi, Staňovi Zelovi, Ludku Durdákoví, místostarostce Aniče Homolové. Nechali jsme vytisknout 800 kusů. Pokud by to nestačilo, tak dotiskneme. Zároveň máme

na rok 2020 přichystán i kalendář měsíční nástěnný, ve kterém jsou fotky z letošních krojovaných hodů. Snad se vám budou obě

dvě naše práce líbit a budete se z nich těšit pohledem celý příští rok.

Jara Adamec, starosta



Schody na hřbitově

Ještě pořád je co zlepšovat v naší obci. Jednou jsou to věci náročné, vyžadující přípravu, stavební povolení, mnoho peněz. Jindy jsou to věci malé, jednoduché, finančně nenáročné, ale třeba dokážou velmi pomoci a udělat radost. Někdy stačí se jen rozhlédnout. A tak jsme se pustili do opravy schůdků na hřbitově, které používají zejména starší lidé k ukládání hřbitovního odpadu do kontejneru. Snad se vám naše rekonstrukce líbí. Určitě jsou minimálně mnohem bezpečnější a už se nemusíme bát, že by nám některá stařenka přepadla do kontejneru, a někdo by ji musel zachraňovat. Což by bylo sice

hodno příběhu do „Slovácko sa súdí“, ale jistě věc nepříjemná, kterou vyřešily nové schody. Děkujeme za podnět a naši pracovní četě za hezkou a rychlou práci a za to, jak se úkolu zhostila. Takový schody do nebe, postavit chtěl bych pro Tebe .. ☺

Jara Adamec, starosta



Ještě vám teče voda z vodovodu?

Doufám, že ano a vězte, že to není úplně běžná věc. Asi hodně z Vás ví, jak moc je právě náš zdroj pitné vody ohrožen a kolik úsilí mnoha lidí stojí jeho ochrana před zničením těžbou štěrko-písků v jeho blízkosti. Otočíte-li doma kohoutkem, voda teče. Ale víte odkud? Kde se nacházejí zdroje pitné vody pro občany okresu Hodonín?

Nejstarším zdrojem je nádrž povrchové vody Koryčany. U ní je vybudovaná úpravná voda s kapacitou 50 litrů/sec. Dalším zdrojem, a to podzemní vody, je prameniště v obci Moravská Nová Ves, kde máme úpravná voda s kapacitou 100 litrů/sec. Naším největším zdrojem jsou prameniště podzemní vody na území Moravského Písku a Bzence. U nich je vybudována úpravná voda s kapacitou

400 litrů/sec. Z těchto tří úpravěn se cestou mnoha vodojemů, přes vodovodní síť v délce 1 130 km a přes více než 40 000 přípojek dostává pitná voda až k Vám, 150 000 občanů.

Právě toto prameniště v Moravském Písku je ohroženo záměrem těžby štěrko-písků jedné soukromé firmy. Pokud dojde ke znehodnocení nebo znečištění tohoto zdroje, je úplně jasné, že ani voda z Koryčan a Moravské Nové Vsi nám nebude stačit!

Velmi si vážím všech, kteří jste se zapojili do akcí na ochranu naší vody. Vždyť štěrku se skutečně nenapijeme! Děkuji moc za aktivity starostů a spolku Za vodu pro lidi. Připomínám, že stále lze podepsat petici za ústavní ochranu vody online na: <http://vodanadzlatu.kdu.cz/>.



Vážení spoluobčané, všem Vám ze srdce přeji krásné prožití svátků vánočních, hodně zdraví a dostatek vody celý příští rok!

„VODA NAD ZLATO“

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

Deště a zimy se už nebojíme

Mohli jste si v posledním měsíci všimnout, že jsme započali výměnu starých dřevěných oken na radnici. Za dvacet let už bohužel dosloužily, a při každém dešti do některých kanceláří zatékalo. Nyní máme za sebou horní patro. Příští rok nám zbývá

vyměnit okna na poště a zejména vchodové dveře na radnici. Opět to bude zejména proto, abychom minimálně omezili poštu, akce kulový blesk.

Jara Adamec, starosta



U nás už se neztratíte

Hezké podzimní počasí s sebou přineslo nejenom krásné dny zalité sluncem, svěží vánek hrající si s listím, ale také nový informační systém označení ulic. Dlouho jsme čekali, zda bude vypsán nějaký dotační titul, bohužel stále žádný nepřicházel. A tak se obec rozhodla, tuto dnes již běžnou věc, zaplatit ze svého. Každý domácí i přespolní by měl dnes už bez problémů trefit na místo určení, do ulice, kam jede, případně do obecního objektu, který hledá. Jen bych chtěl upozornit, že není cílem, aby na každé křižovatce byla nějaká šipka odkazující na všechny ulice, které jsou vlevo nebo vpravo. To bychom totiž na každé křižovatce měli cedulový vánoční stromček, vždyť v Rohatci je 42 ulic. Předpokládáme i nějaký orientační smysl a schopnosti řidiče. Snad se vám nové označení, které už bereme jako samozřejmost, že tu bylo odjakživa, líbí, a pomůže vám, co to potřebují.

Jara Adamec, starosta



Váté písky jsou národní přírodní památkou

S účinností od 1. prosince 2019 se stávají „naše“ Váté písky vyhláškou ministerstva životního prostředí národní přírodní památkou a vším tím, co s ní souvisí. Přírodním útvarem vyhlášeným k ochraně travinných ekosystémů, vzácných biotopů

a ohrožených druhů rostlin jako je kavyl písečný a kostřava pochvatá Dominova. A taky biotopem vzácných a ohrožených druhů živočichů tesaříka, puchýřníka, slídáka pískomilného a vřetenušky pozdní.

Touto vyhláškou se jen potvrzuje, že vzácné krajiny v okolí našeho domova jsou důležité nejen pro nás místní. Je potřeba si jí nejen vážít, ale ji i náležitě ochraňovat.

Stanislav Zela

Zdravotní středisko Kolonie se dočkalo

Čas letí a naše budovy stárnou. Není jich málo, ale snažíme se na každou myslet a plánovat opravy, které jsou třeba, a zlepšit pro vás jejich užívání. Zdravotní středisko na Kolonii v minulých letech dostalo nová okna, zateplení, novou fasádu. Letos jsme začali s opravami sociálního zázemí a ordinací tak, aby člověk při použití WC neměl pocit, že se čas zastavil před čtyřiceti lety. Děkujeme, že pacienti i páni doktoři byli trpěliví, protože to nejde udělat za týden. Nyní je práce již hotova a my budeme pokračovat na dalších obecních budovách. Některé na to čekají již celá desetiletí. A nemusíme jít od zdravotního střediska daleko. Kulturní dům na Kolonii si naši pozornost a celkovou rekonstrukci rozhodně zaslouží.

Jara Adamec, starosta



Čínské přísloví

„Člověk denně upravuje své vlasy. Tak proč ne své srdce.“

HISTORIE

Kaplička u kulturního domu

Stejně jako kaplička na Hatích patří mezi výrazné kulturně historické památky i kaplička u kulturního domu, vystihující historické momenty obyvatel naší obce. Starost o tuto stavbičku uprostřed obce přináležel rohatecké farnosti. V minulosti se o její výzdobu starala lidová malářička paní Němčanská. Ornamenty, kterými ji naposled vyzdobila někdy v roce 1960, časem vybledly a fasáda zestárla. Celý objekt delší dobu potřeboval opravy. Našli se opět obětaví lidé a s pomocí obce kaplička v roce 2005 ožila novotou s krásnými slováckými ornamenty s místními motivy, které maloval dnes již zesnulý pan Josef Cigánek. V příštím roce 2020 vzpomene 750 let od první zmínky o obci a památky by si zasloužily opět pozornost. Jistě se najde šikovný člověk, který obnoví malbu pana Cigánka. Opravu by potřebovaly i masivní vyřezávané dveře, které jsou ještě původní, ale již ve velmi špatném stavu. Až půjdete kolem, určitě si tuto pamětihodnost znovu prohlédněte.

Kaplička mezi několika košatými lípami, v minulosti okraj obce, má pohnutou historii. Přesné datum jejího vzniku není známo, pravděpodobně to bylo někdy po roce 1760. V prosinci roku 1740 vpadli Prusáci do Slezska. Pruský král Bedřich II. usiloval o získání této země a našim krajem táhlo vojsko proti nim. V lednu 1741 Prusáci již plenili Moravu. Ze Strážnického panství byli posláni všichni zdatní

muži v počtu asi 800 robotníků do Hradiš-
tě opravovat hradby. V únoru však Prusáci
volně postoupili až do Hodonína, husar-
ská obrana na Strážnicku prchla do Uher.
12. března přešlo přes Rohatec 14 000
mužů jízdních a pěších. Zde se část vojska
utábořila. Budovala nový most přes řeku
Moravu, který byl předtím stržen. Jejich
zásobování bylo nevalné, tak vojáci loupili
a sháněli, co se dalo. Po lidech požadovali
chléb, maso, vejce, sádlo i lihoviny. Když
se jim toho nedostávalo, vnikali do domů
a brali vše, co jim přišlo pod ruce. Vyhla-
dovělí vše často nezřízeně konzumovali.
Hygiena byla rovněž nevalná a tak se mezi
nimi šířila cholera. Vyžádala si mnoho
obětí. Lazaret byl tehdy v domku číslo 96,
kde houfně umírali. Dnes je to přestavěný
třetí dům v ulici Školní naproti kapličky.
Pochovávaní byli v okolí a v místě, zejm-
na směrem do polí Přívozských padělků
k řece Moravě, neboť zde byl okraj ves-
nice. Dnes je celé toto území zastavěno.
Množství mrtvých bylo pochováno i ve
společném hrobě. Mezi pochovanými byl
i jeden pruský důstojník, který zanechal
doma mladou ženu. Ta po nějakém čase
po manželovi pátrala a dostala se až do
naší obce. Našla zde jen místo odpočinku
manžela a na paměť nechala v tomto místě
postavit malou kapličku. O těchto událos-
tech sice nejsou písemné záznamy, ale pa-
mětníci vyprávěli vzpomínky svým dětem
a tak předávali tuto historii dalším gene-

racím. V současnosti kaplička, místními
více jak 200 let udržovaná, se řadí mezi
drobné sakrální objekty v okolí Strážnic-
ce. Kdo ji stavěl, není přesně známo, ale
je pravděpodobné, že to byli zedníci z řad
místních obyvatel. Hezký článek pod ná-
zvem Rohatecké kapličky dle vzpomínek
pamětníků vyšel v časopise Malovaný kraj
v roce 1994. Napsal jej zesnulý učitel Jan
Kropáč, který působil na místní škole. Vy-
obrazení asi z roku 1975 a zmínku o této
drobné stavbičce můžeme najít i v článku
Olgy Floriánové, rovněž v časopise Malo-
vaný kraj č. 2/2005.

Zdeněk Bíza



ŠKOLSTVÍ

Podzim v MŠ

Děti v předškolním věku by si měly co
nejvíce věcí osahat a prozkoumat. Pod-
zim k tomu poskytuje velké množství
příležitostí. Děti měly možnost tvořit
z šípků a žaludů. Vytvářely také z listů ob-
rázky a z javorových listů tvořily růžičku
pro maminku. Rozřezávaly kaštiny pil-
kou, zatloukaly do nich hřebíky. Vznikl
tak ježek, chobotnice nebo květina. Také
z kaštanů skládaly obrázky. Nejvíce se
děti těšily na Drakiádu, která proběhla
i s táborákem na fotbalovém hřišti v Ci-



helnách. Dále zhlédly divadelní představení O pyšné žirafě, které se jim velmi líbilo. Předškolní děti jezdily na plavecký kurz do Lázní v Hodoníně. Zde měly možnost navštívit skleník nemocnice s tropickými rostlinami a procházely se v lázeňském parku, kde pozorovaly, jak opadávají barevné listy stromů a sbíraly si je. Také jely bruslit. Některé stály na bruslích úplně poprvé. Takový byl podzim v naší mateřské škole. Teď nás čeká nejkrásnější období v roce. Většina již napsala dopis Ježíškovi, společně budeme mít Mikulášskou besídku, vyzdobíme si třídy a v hale nám bude zářit vánoční stromček. Společně se všichni těšíme na vánoční tvoření s rodiči.

Kolektiv MŠ



Jak jsme ve školní družině prožili podzim

Naší první podzimní akcí v letošním školním roce bylo Dýňování. Děti za pomoci svých rodičů, prarodičů, sourozenců nebo starších kamarádů z 9. třídy vyřezávaly, zdobily a tvořily z dýní, ať už velkých nebo malých, nejrůznější zvířátka, strašidla a postavičky. Krásnými osvětlenými výtvy jsme společně navečer ozdobili schody před hlavním vchodem do školy, aby si je mohli prohlédnout i ti, kteří se s námi dýňování nemohli zúčastnit. Jako každý podzim uskutečnila se i letos ve školní družině Drakiáda. Děti pouštěly na fotbalovém hřišti draky nejrůznějších tvarů, barev i velikostí. Počasí nám přálo, byl krásný podzimní den, a přestože vítr zafoukal jen občas, většina draků vzlétla. Všichni si Drakiádu užili a domů odcházeli spokojeni.

Symbolickým zakončením podzimu a zároveň naší největší podzimní akcí byla oslava Halloweenu, kterou jsme nazvali Nocování ve starém hradu. Jak už název napovídá, halloweenská akce

plná zábavy a strašení byla zakončena spaním v naší základní škole. Po důkladné přípravě a výzdobě se škola proměnila v tmavý strašidelný hrad, do kterého místo dětí přicházela nejrůznější strašidylka. Rozdělení do malých skupinek museli nocležníci plnit na deseti stanovištích nejrůznější úkoly jako například pohladit si strašilku, vypít „krvavý“ nápoj, poskládat kostlivce, prolézt tunelem plným pavučin nebo se podepsat v hladomorně na starý hrad. Úkoly byly strašidelné jen trošičku, a proto je všichni zvládli na jedničku. Po umytí a uložení se do spacáků zhlédly děti ještě pohádku a všichni usínali unaveni a plni dojmů.

Podzim ale není v naší školní družině jen o krásných zážitcích, ale samozřejmě i letos jsme již začali pilně pracovat na výrobcích na vánoční koledování a také nacvičujeme vánoční pásmo, na které vás všechny srdečně zveme.

Vychovatelky ŠD



Jak jsme si užili Halloween

V pátek 1. listopadu si zástupci školního parlamentu připravili pro své spolužáky netradiční dopoledne, aby oslavili tak trochu Halloween. Pro žáky prvního stupně měli nachystány různé čarodějné aktivity - hledání předmětů pod dekou, jejich lovení v neznámých surovinách, poznávání koření podle vůně, míchání lektvarů či tematické pexeso. Aktivity si žáci, rozdělení v malých skupinkách, mohli vždy během části některé vyučovací hodiny vyzkoušet.

Pro žáky druhého stupně, kteří se k tomu dni připojili a přišli do školy v nějakém kostýmu, byl paní učitelkou Tyllichovou připraven zajímavý netradiční chemický pokus.

Všichni vypadali spokojeně, čili další akci můžeme pokládat za zdařilou a už se všichni těšíme na něco dalšího, co pro nás buď letošní devátáci, nebo žáci ve školním parlamentu, připraví.

Žákovský parlament ZŠ



Ztracený kamarád

Opatrně otvírám dveře, vtíravý chlad okamžitě proniká dovnitř a naproti mě stojí roztřesená Helenka. Zuby jí drkotají a já sotva slyším uctivý pozdrav pronesený zlomeným hlasem. „Dobrý den.“ „Co tu děláš, Helenko?“ divím se. „Pojď dovnitř, ať tu není zima.“ Helenka vchází do domu a já za ní zavírám dveře. „Co tu děláš?“ ptám se jí znovu. „Stalo se něco?“

„Venčila jsem Roberta a on se vyvlekl z vodítka. Volala jsem na něj, ale neposlechl.“ „Tak ho půjdeme najít. Počkej chvíli, jdu se obléct.“ V rychlosti si natahuji svetr a oblékám bundu. Vycházíme ven a já za námi zamykám dveře. Padá sníh. Vločky nám tají ve vlasech a sotva dopadnou na zem, mění se v bláto. Vítr fučí a opírá se nám do zad. Nohy zebou a my tady pobíháme. „To je dneska strašné počasí. Už aby bylo zase léto!“ pomyslím si a ani si neuvědomuji, že to říkám nahlas.

„Kde máš rodiče?“ ptám se Helenky a ona se na mě smutně otočí. „Taťka je v práci až do devíti a mamka má školení. Volala, jsem jí, ale nebere telefon.“ Helenka se rozbřečí a já nevím, co na to říct. Vydáme se do parčíku pro psy. „A jak vlastně vypadá ten tvůj Robert? Ani jsem nevěděla, že máte psa.“ „Je to hnědá čivava s jedním velkým flekem na hlavě. Myslíš, že ho najdeme?“ Odmalička nemám ráda psy. Už jako dítě jsem k nim měla respekt a stačilo mi vidět je z dálky, a nebo ještě lépe přes plot. To ale nemůžu Helence povídat. Ticho už trvá dost dlouho a tak rychle vyhrknu: „Určitě, neboj se. Je to pes a psi přece mají zvířecí instinkt.“ Ale sama tomu moc nevěřím. Takový mrňous a v tomhle nečase. Domů se nevrátil a kdo ví, kam zalezl. Pobíháme zmateně sem a tam a voláme Robertovo jméno. Ptáme se náhodných kolemjdoucích, kteří se i v tomhle počasí vydali vyvenčit své miláčky. Po tomto dobrodružství si psa neporídím určitě. Ani by mě nenapadlo vystrčit nos z domu. Tohle je počasí na teplý čaj a šup pod deku. Začíná se stmívat a já mám sto chutí jít domů. Najednou na mě Helenka zakřičí: „Pojďme se podívat do té staré rozpadlé budovy.“ Nezdá se mi

to zrovna jako dobrý nápad, ale kdo ví, možná se tam schoval. Procházíme dlouhou chodbou plnou pavučin a starých cihel. Prohledáváme každou skulinu a každý roh, ale Robert nikde. „Robiku, Robi,...“ volá stále dokola Helenka. Vcházíme do tmavé místnosti, když v tom uslyšíme štěkot psa. „To bude Robert,“ zajásá dívka. Já si to ale nemyslím. Takový malý pes nemůže mít tak silný štěkot. „Jde to támhle z toho rohu,“ řekla Helenka. Utíká tmavou chodbou, když v tom se zarazí. „Teto, to není Robert! Je tu nějaký cizí pes. Já mám strach!“ „Pomalůčku dozadu. Nevšímej si ho!“ Snažím se být silná. Nemůžu jí přece říct, že se taky bojím. Jestli na ni ten velký pes zaútočí, pokouše ji nebo ještě něco horšího. Může mít vzteklinu. Helenka už stojí vedle mě. Pes našťestí vůbec za dívkou nevyšel. „Heli, půjdeme domů. Tohle nemá smysl. Venku už je skoro tma. Za chvíli nic neuvídíme. Obě jsme mokré. Ještě dostaneš zápal plic.“ Helenka se celá třese. Nevím, jestli víc strachy nebo zimou.

Vracíme se do Helenčina domu a já ji posílám do vany, aby se zahřála. Uvařím čaj a čekám, až se vykoupe. V tom do místnosti vstoupí Jana a v ruce drží třesoucí se hromádku. Obě se na sebe mlčky díváme a Jana asi přemýšlí, co tu dělám. Jsme sousedky už spoustu let. Máme společný plot v zahradě, ale moc se spolu nebavíme. Maximálně se pozdravíme. „Dobrý den! Co tady děláte? Stalo se něco Helence? Kde je?“ „Nelekejte se, Helenka je v pořádku. Je v koupelně. Hledaly jsme vašeho psa a ona hodně promrzla,“ snažím se rychle vysvětlit tuhle divnou situaci. „Mamí, Roberte!“ vyruší mě Helenčin výkřik. „Robert se ztratil. Kdes ho našla? Jak to že je s tebou?“ Helenka pláče, ale tentokrát je to radostí. Jana se na mě podívá a nabídne mi čaj.

Všechny tři si sedneme k horkému šálku a my popisujeme Janě naše pátrání po Robertovi. Jana nám zase na oplátku poví, jak Robert seděl před garáží a celý se trásl zimou. Přece to malé „cosi“ má instinkt psa a cestu domů našel sám.

Josef Ligday, VII. tř.

MaSo

V úterý 12. listopadu jsme se vypravili vlakem do Brna na MAtematickou SOučěž – MaSo.

Na soutěž jsme se předem pečlivě připravovali, dokonce jsme si po vyučování vytvořili vlastní originální trička.

MaSo je netradiční matematická skupinová soutěž, ve které jde nejen o počítání příkladů, ale také o skupinovou práci a o taktiku ve strategické hře. Celou soutěž jsme si moc užili. Budeme sice muset ještě trochu dopilovat řešení některých příkladů, ale na jaře jedeme určitě znovu ☺.

MATTALENTI

(Gabriela Zemánková, Libor Příkaský,
Tomáš Hovězák, Jan Škromach)



Veletřh vzdělávání

Ve čtvrtek 3. října jsme MY DEVÁTÁCI byli v Hodoníně na Veletřhu vzdělávání. Byla to pestrá přehlídka středních škol, které prezentovaly svůj vzdělávací program pro budoucí studenty. Akce je určena žákům 8. a 9. tříd základních škol.

Na veletrhu se představilo 56 středních škol z jižní Moravy, Vysočiny, Zlínského a Olomouckého kraje. Mohli jsme vidět zajímavé aktivity středních škol, např. módní přehlídku Střední školy ze Strážnice.

Byly tam zastoupeny různé školy, např. Obchodní akademie a Gymnázium Hodonín, Veřejnosprávní akademie ze Strážnice, Integrovaná střední škola, Střední škola gastronomie, hotelnictví a lesnictví Bzenec a spousta dalších.

Veletřh vzdělávání je určitě přínosem pro budoucí středoškoláky, kteří mohou lépe poznat zaměření a vzdělávací programy různých středních škol našeho regionu.

Žáci deváté třídy ZŠ

ERASMUS +

Jedná se o projekt Evropské unie, ve kterém jsou zapojeny školy z různých států. V tomto je zapojeno Česko (my), Slovensko, Chorvatsko a Slovinsko a tématem jsou zapomenuté hry. Míňulý rok se jelo do Chorvatska, v březnu se pojedje k nám, v květnu se pojedje do Slovinska a 29. září 2019 se jelo na Slovensko. Jely paní učitelky Zborovská, Kopecká a Hřivnová a s nimi čtyři žáci. Hana Okáníková a Marie Robková z 6. třídy, Jozef Ligday ze 7. třídy a Lukáš Hrdlička z 8. třídy. A dnes si můžete přečíst, jak se tato výprava na Slovensko odehrávala.

Dne 29. 9. jsme po dlouhé a asi deseti hodinové cestě dorazili na Slovensko do Lipan. Tam jsme se seznámili s našimi hostitelskými rodinami a poté jsme došli do našich domovů, kde jsme si odpočinuli na další den.

V pondělí ráno jsme se dostavili do školy, kde jsme se seznámili s ostatními členy projektu Erasmus+. Dále jsme šli do čajovny Pavučina, kde jsme měli přednášku o léčivých bylinkách a nakonec jsme šli do galerie podívat se na obrazy. Ve škole jsme měli dvě hodiny angličtiny a pak oběd. Dále jsme až do 4 hodin odpoledne hráli

české, slovinské, chorvatské a slovenské hry. Vrátili jsme se k našim hostitelským rodinám (jako pak každý den) a měli svůj vlastní program.

V úterý jsme viděli folklórní vystoupení a každá země se patřičně představila. Pak jsme se mohli jít podívat na jarmark

„Řemeslo má zlaté dno“. Byla tam spousta tradičních řemesel, které jste si mohli i vyzkoušet. Jako např. vyrábění mýdla, pletení nebo stloukání másla a další. Po obědě jsme vylepšovali hry a kreslili k nim loga.

Ve středu jsme byli na túře ve Vysokých Tatrách a naše cesta směřovala k Poprad-



skému plesu a symbolickému hřbitovu za všechny oběti Tater. Byla tam opravdu nádherná příroda.

Ve čtvrtek jsme byli na výletě v Bardejově, který je zapsaný v památkách UNESCO. Viděli jsme náměstí a baziliku a také jsme nakoupili různé suvenýry. Večer proběhlo poděkování všem hostitelským rodinám za to, že jsme u nich mohli být. Byla tam spousta jídla a pití a všichni se náramně bavili.

V pátek jsme byli na jedné hodině angličtiny. Ale tentokrát na gymnáziu. A potom přišlo loučení. Bylo smutné, že už nebudeme moci být s lidmi, co jsme tam poznali a už tehdy jsme věděli, že se nám po nich bude stýskat. Pak už nás jen doprovodili na vlakové nádraží a jeli jsme domů.

Tento výlet byl opravdu úžasný, moc jsme si ho užili a máme na něj spoustu

vzpomínek. A už teď se moc těšíme na březen, kdy mají ostatní země dojet k nám. Takže pokud by se i další děti z 2. stupně chtěly zapojit, můžete kdykoliv dojet na naše schůzky. Dále se můžete ptát našich paní učitelek Hřivnové, Zborovské a Kopecké. A nezapomeňte, že tématem jsou hry, takže se určitě nudit nebudete!

*H. Okáníková, M. Robková, J. Ligday,
M. Hrdlička*



Celostátní matematická konference 2019 Litomyšl

Součástí pedagogické práce je nejenom přímá činnost učitele strávená ve škole, ale i vzdělávání se a získávání poznatků, názorů a sledování nových trendů ve školství. Jedná se o zajímavé pomůcky, učebnice, metody a spoustu dalšího, co můžeme dále žákům předat. Jedním z mnoha míst byla Celostátní matematická konference v Litomyšli, na které se sešlo 130 matematiků z celé České republiky. Ve třech dnech jsme tak mohli navštívit nespočet přednášek, dílen, prezentací, konzultací a obohatit se o zkušenosti z praxe letitých kantorů. Zcela určitě si každý z pří-

tomných odnesl ne jeden nápad jak např. oživit výuku geometrie. Seznámeni jsme taktéž byli s geometrickými stavebnicemi, kdy jsme se pokusili něco složit. Úkol byl mnohdy náročný i pro samotné pedagogy. Doufám, že získané informace nás posunuly zase o krůček blíže našim žákům a rádi je budeme sdílet s našimi kolegy. Konference se koná jednou za dva roky, určitě se rády opět zúčastníme a nasajeme kousek nádherné atmosféry tak malebného města.

Zdeňka Tománková, Alena Zborovská

KULTURA

Rohatčané v Ratíškovicích

Zaverbovat na ratíškovické hody se vydalo sedm statečných rohateckých šohajů, vedených stárkem Filipem Lábadí.

Po posilnění u Pagáča nasedli na svá retrokola, která některé z nich cestou zradila, a i přes nepřízeň počasí dorazili šťastně do Spolkového domu v Ratíškovicích, kde na ně čekala naše děvčata. Tam zaverbovali a tancovali do pozdních nočních hodin. Cesta zpět domů proběhla šťastně, nikdo nezabloudil. Všem děkujeme za pěknou reprezentaci naší dědiny.

*Marie Hovězáková
Foto Štěpán Kotásek*



Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora

Letošní sedmdesátiny Michaela Rittsteina připomíná sedm desítek obrazů a šest stovek kreseb na výstavě nazvané Ve vlnách na Pražském hradě. Tento český výtvarník, představitel expresivní figurální malby, dříve nemohl vystavovat a já si vzpomínám, jak jsme v osmdesátých letech v Praze chodili na jeho tajné výstavy za okny v nočních ulicích.

V Bratislavě vrcholí festival Mesiac fotografie, který opět přinesl spoustu inspirativních umělců vystavujících po celém městě. Ruská skupina umělců pod

názvem AES+F vystavuje Trimalchiovu hostinu na třech rozměrných panoramatických fotografiích a přidává k tomu video. Jsou zde workshopy, výstavy z výstav i ocenění vítězové. Pro mě je jednoznačně nejvýznamnější výstava v Danubianě, kde je obsáhlá retrospektiva slavného hodonínského rodáka Vladimíra Židlického. Nejenže zaplnil celý velký prostor mimo stálou sbírku, ale uměleckou kvalitou celého souboru nám ukazuje kompaktnost jeho děl v průběhu padesáti let. A to je výjimečné.

Nakladatelství Torst vydává svazek Magorova oáza, kterou uzavírá dílo básníka a kunsthistorika Ivana Martina Jirouse. Texty a rozhovory z let 1997 až 2011 přináší svědectví o tomto muži, uměleckém vedoucím skupiny Plastic People of The Universe a guru českého undergroundu.

Na knižním stolku přibyla kniha od Dona Thomsona s názvem Supermodelka a krabice brillo. S podtitulem zákulisní příběhy a prapodivné zákony ekonomiky současného umění. Sběratel umění, ekonom a profesor na univerzitě v jedné osobě zde vysvětluje jak je možné, že si kýčovitou věc z plastu někdo koupí za 2,4 milionu dolarů místo třeba méně významného Picassa či Moneta za stejnou částku.

Z televizní tvorby mě zaujal dvoudílný film Toman. Velmi silný příběh šéfa zahraniční rozvědky v poválečném Československu. Moc, peníze, korupce a vysoká cena, kterou on i jeho blízcí museli zaplatit. Většina svým životem.

Překvapil mě velmi šestidílný seriál Bez vědomí od Ivana Zachariáše z dílny HBO. Špionážní příběh, odehrávající se v Československu a v Británii na podzim roku 1989, strhujícím dějem vtáhne diváka dovnitř a pustí jej až na konci. Zajímavý je podíl odborného poradce, spolupracovníka CIA a světově uznávaného experta na špionážní techniku či našeho znalce operativních prostředků československé tajné služby.

At žije umění.

Stanislav Zela



Strípky z knihovny aneb co se děje v knihovně

Lovci perel

Letos poprvé jsme vyhlásili soutěž LOVCI PEREL, které se mohou zúčastnit děti 2. až 4. ročníku ZŠ. Jedná se o čtenářskou soutěž, v níž vybrané dětské knížky se stávají „perlorodkami“ a pokud je čtenář či čtenářka přečte a v knihovně správně odpoví na zadané otázky, získává perlu. Čtení se tak stává zábavnější a dobrodružnější. Soutěž je pro čtenáře naší knihovny a děti baví.

Prožili jsme spolu

V říjnu v naší knihovně proběhl Týden knihoven s bohatým doprovodným programem. Hlavní akcí byla 8. října v 17.00 hodin beseda se spisovatelkou a sociální pedagožkou Milenou Mikulkovou z Veselí nad Moravou, která nám představila svou novou knihu Hlavu mírně vzhůru, ženy! Svým autorským čtením nás vnořila do tématu a zaujala návštěvníky svými životními postřehy. Děkujeme, paní Mikulková, že jsme vás mohli uvítat v naší knihovně tak brzy po vydání této dlouho očekávané knihy! Těší nás zájem přespolních návštěvníků, kteří se k nám vydali z různých koutů našeho okresu, a který byl větší, než počet domácích. Je smutné,

že zájem rohateckých občanů je tak nízký. Kdo přišel, nelitoval! ☺

Stále trvá každé úterý v 8:30 hodin Kurz trénování paměti s trenérem Zdeňkem Glozem a je možné se kdykoliv připojit.

Večerní univerzita třetího věku

V říjnu jsme zahájili první semestr vzdělávání pro seniory, tzv. VU3V, který bude končit v prosinci. Po počátečním ostychu se přihlásily čtyři studentky a je krásné, jak je studium baví. V únoru budeme otvírat pokračování, do kterého se mohou hlásit další noví zájemci. Téma studia 2. semestru bude vyhlášeno po Novém roce a záleží na projeveném zájmu. Více se o podmínkách dozvíte v knihovně. Nabízená témata i ostatní podrobnosti najdete také na www.e-senior.cz. Na výběr jsou např. témata z oblasti cestování, českých dějin, dějiny oděvní kultury, české myslivosti, lesnictví, geometrie, lidského zdraví, života s energií, včelařský rok aj.

Připravili jsme pro vás

Opět máme pro vás přichystány knihy z výměnného fondu a zvukové knihy v MP3 na CD. Nové knihy jsou postupně doplňovány.

Vánoční provozní doba

Knihovna bude naposled v letošním roce otevřena ve čtvrtek 19. prosince v době od 8.00 do 11.00 hodin. Opět se otevře v pondělí 6. ledna 2020 v 8.00 hodin.

V úterý 19. listopadu jsme se sešli v improvizované kavárně v našem kulturním domě na scénickém „Čtení ke kafi“ s herečkami Danielou a Nikolou Zbytovskými a Barborou Seidlovou, herečkami divadla MALÉHRÝ z Brna. U kafe se přeci nemůže přihodit nic špatného... Je to posvátný rituál klidu, míru a pohody... dověděli jsme se. Takže jsme se pustili společně i do filozofování a slyšeli něco od okolních stolků... Prostě, chvilka pohody a pohledu

na obyčejný život kolem nás očima jiných. Děkujeme všem za moc příjemně strávený krásný večer nejen při kafičku a čtení.

Hledáte ještě nějaký dáreček svým bližním k Vánocům? Ne-tradiční? Co tak poukázku na kurz Trénování paměti nebo jarní semestr Večerní univerzity třetího věku? Jedna poukázka je v hodnotě 300 Kč a oba druhy lze zakoupit v knihovně do 19. prosince.

Přejeme vám krásné vánoční svátky a do nového roku pokoj s dobrou knihou v ruce. ☺

Jana Charvátová

Deset otázek pro deset osobností ze světa fotografie

Miro Švolík je v Praze žijící fotograf a představitel slavné tzv. slovenské Nové vlny. Vystudoval bratislavskou umělecko-průmyslovou školu a pražskou FAMU. Od roku 1988 je ve svobodném povolání jako umělecký fotograf. Po kurátorské práci se stal vedoucím Ateliéru kreativní fotografie v Bratislavě na Vysoké škole výtvarných umění.

Z jeho prací zůstává v člověku dlouhodobý otisk a pocit ze skvělých fotek. Ať už jsou to Květiny slasti, postavičky lidí focené z Nuselského mostu tak, jak to před ním snad nikoho nenapadlo, či koláže vtírající se svou nápaditostí do divákova oka. Jeho skvělá příprava na focení a pak samotné provedení vrcholí v podobě ikonických fotografií s vysokou uměleckou kvalitou.

1. Miro, co je pro Tebe krása?

Každý ví, co je krásné, ale definovat to, je nesmírně náročné.

2. Co je nejdůležitější v našem životě Tvými očima a srdcem?

Nejdůležitější je to, že pro život člověka je několik nejdůležitějších věcí. Pro každého je to jiné, láska, práce, rodina. Mělo by to být vyvážené.

3. Je důležité mít vzdělání?

Každý se na to může dívat jinak. Z mého úhlu pohledu ano. Otázkou je, co považujeme za vzdělání. Indián, který se vzdělává v prérii nebo Čech ve škole?

4. Jaká oblast výtvarného umění Tě nejvíce životem provází?

Fotografie. Jenom fotografie.

5. Cestuješ stále rád?

Nikdy jsem necestoval rád. Cestuji ve své fantazii. Díky poslednímu mohykánovi jsem si představoval Ameriku. Cestuji neustále, ale není to radost. Praha – Bratislava

a zpět za ty roky celkem dvaapůlkrát kolem rovníku.

6. Co si myslíš o focení do šuplíku?

Pro někoho je to dobrá volba. Nezdá se mně to špatné. Dnes když fotíš do šuplíku, je to podezřelé. Dříve to bylo pochopitelné. Byla jiná doba.

7. Které fotografie nebo fotograf Tě na počátku inspirovali?

Naprosto jednoznačně Duane Michals, Milota Havránková a Tono Stano.

8. Co Ty a sociální sítě?

Dobry. Mam na to system. Je to zapas. Nepropadnul jsem tomu. Muzou cloveka znicit. Oheň je dobry sluha a zly pan.

9. Mají to dnes mladí fotografové těžší, než jste to měli vy, nebo je to mýtus?

Mají to lepší. Mají obrovské množství škol. Já jsem se musel 3x hlásit na FAMU.

10. Je pro Tebe pocit štěstí něco ohraničeného a vzdáleného nebo je to stav, kterého lze dosáhnout?

Pocit štěstí se mění v průběhu života. Štěstí je jak muška zlatá.

Miro, děkuji Ti za odpovědi.
Rozhovor vedl Stanislav Zela



SPOLKY

Podzim v SZPO

Po zdařilém zájezdu do Brna a po relaxačním koupání v lázních v září jsme podzimní měsíc říjen zahájili výletem do nedalekého Lanžhota, kde jsme měli domluvenu návštěvu známých zpěváků Jitky a Břeti Osičkových v jejich stylové hospůdce U Bartošů. Manželé Osičkovi zpívají s dechovkami i s cimbálovými muzikami. Velkou popularitu však získali především z vysílání televizní stanice Šlágr. Po příjezdu do Lanžhota jsme zahradami došli k hospodě (chvíli jsme mysleli, že tam ani netrefíme). Po milém přivítání jsme si v příjemném prostředí „staré izby“ pochutnali na jejich věhlasném řízku a bramborovém salátu. Poté jsme strávili příjemnou hodinku se zpěvy manželů Osičkových s cimbálovým doprovodem Martina Šišky z CM OLiNA z Hodonína, kterou dobře známe, vždyť většina jejich muzikantů je z Rohatce. V mluveném slovu nám Břeta Osička popisoval lidové zvyky z Podluží, především však z jejich rodného Lanžhota. Pobavil nás úsměvnými, převážně rodinnými historkami. Paní Jitka nám následně představila druhy lanžhotského kroje a my jsme jí na oplátku popisovali náš rohatecký. No a tím jsme rozpoutali rozpravu o náročnosti výšivek, údržby krojů včetně žehlení, v neposlední řadě i o náročnosti finanční stránky pořízení

nového kroje. Nakonec jsme se shodli, že chasa nastrojená do slavnostních krojů při hodech je nezapomenutelným zážitkem doplněným hřejivým pocitem, že všechna ta námaha stojí za to a že tím zachováváme tradice našich předků. Po více jak dvou hodinách příjemného posezení se zpěvem a vyprávěním Osičkových se nám opravdu nechtělo loučit a vracet se domů.

Dalším kulturním počinem byla návštěva koncertu zpěváka Jakuba Smolíka, který se konal v Domě kultury v Hodoníně. Jakub Smolík slaví tento rok své životní jubileum. Při této příležitosti pořádá několik narozeninových koncertů a jedním z nich byl i hodonínský. Je autorem mnoha nesmrtelných hitů, je také oblíbený zpěvák a výborný vypravěč, o čemž nás přesvědčil i v Hodoníně, kde společně s hosty Ilonou Csákovou a Petrem Kolářem vytvořili neopakovatelnou atmosféru tohoto koncertu. K jeho hitům, jakými jsou například Ave Maria, nebo Jen blázen žárli, jsme se spontánně přidávali, někteří hlasitým zpěvem, někteří jen pobrukováním. Jakub Smolík se rozloučil několika přídávky a nám při odchodu z koncertu ještě dlouho zněly melodie a slova jeho písniček.

V průběhu října několik našich členů využívalo v rámci rehabilitačního progra-

mu bazén a vířivku v Lázních Hodonín. V tomto programu jsme pokračovali návštěvou termálního koupaliště Aqualand Moravia v Pasohlávkách. V den odjezdu 4. listopadu bylo právě dušičkové nevlídné počasí s drobným mrholením, ale než jsme se převlékli do plavek a uvelebili na lehátkách, tak se venku vyčislo a krásný slunečný den nám umožnil využívat i venkovních bazénů s nádhernou vyhlídkou na Pálavu. Blahodárné účinky termální vody jsme si vychutnali v bazénech Romulus a Remus, s vodou teplou téměř 38 stupňů. Toto termální koupaliště navštívujeme vždy ve všední dny z toho důvodu, že návštěvnost je v tyto dny relativně nízká a tak můžeme do sytosti užívat vířivek a všech masážních prvků. Někteří z nás si zašli i do takzvané solné jeskyně. Další akcí pořádanou našim spolkem byla návštěva koncertu cimbálové muziky Hradišťan. Tento koncert byl pro nás všechny krásným zážitkem, ze kterého jsme odcházeli naplnění pokojem a sváteční náladou. V prosinci nás čeká zájezd na adventní trhy do Brna a Vánoční večírek, kterým tento rok zakončíme. Doufám, že jsme naše členy nabídnutými programy potěšili a věřím, že budeme v této bohaté nabídce pokračovat i v příštím roce.

Na závěr chci jménem Spolku zdravotně postižených občanů poděkovat obci Rohatec za podporu, kterou našemu spolku poskytuje a bez níž bychom nemohli svoji činnost uskutečňovat v takovém rozsahu. Také děkuji členům výboru za obětavou práci v roce 2019. V neposlední řadě chci k blížícím se vánočním svátkům popřát nejenom našim členům, ale i ostatním spoluobčanům, jejich příjemné a klidné prožití v kruhu svých nejbližších. Do nadcházejícího roku 2020 přeji všem hodně zdraví, životní pohody, spokojenosti, pracovních i osobních úspěchů a hlavně plno radosti ze života.

Za výbor
Anna Homolová



Jak si vedou naši chovatelé

Po výstavě ve Velké nad Veličkou jsme obesílali Oblastní výstavu mladých chovatelů v Kyjově, na kterou byli přihlášení dva naši chovatelé, jmenovitě Lukáš Štylárěk a nová mladá chovatelka Věrka Dobešová. Lukáš získal Čestnou cenu na plemeno stříbřitý žlutý, Věrce se tolik nedařilo, ale každý začátek je těžký. Souběžně probíhala Místní výstava, na které vystavovali králíky př. Předínský Čc, Březovský, Kmenta Čc, Stávek Čc. Drůbež vystavovali př. Stávek, Štylárěk a Zemčík. Čestné ceny získali př. Štylárěk a Zemčík, který obdržel ceny dvě. Celkově nás vystavovalo 8 a získali jsme 7 čestných cen. Po této výstavě jsme zajížděli na Okresní výstavu mladých zvířat do Hroznové Lhoty. Z 11 zúčastněných 4 získali čestné ceny na králíky, a to př. Předínský, Březovský, Vlasák a Stávek. Na drůbež získali čestné ceny Vítek, Michenková, Zemčík a Stávek hned dvě.

Za čtrnáct dnů se naši členové zúčastnili Národní výstavy mladých zvířat v Přerově,

kde vystavovali králíky. Př. Opavský získal na svoje kastorexy titul Mistr republiky, př. Kmenta na tříslové černé rovněž titul Mistr republiky, mladý chovatel Lukáš Štylárěk obdržel Čestnou cenu. Na drůbež Čestnou cenu získal Miroslav Štylárěk. Další vystavující neměli tolik štěstí, byli to př. Vlasák, Stávek a Vítek. Po Přerově jsme se chystali na naši místní výstavu, ale před ní, lépe řečeno souběžně s tou naší, ještě proběhla výstava ve sprátené organizaci ve slovenské Prietři. Tam vystavovali př. F. Březovský, P. Předínský, P. Kmenta a F. Stávek. Tito získali na králíky Čestné ceny. Drůbež vystavovali př. F. Stávek, H. Michenková a M. Štylárěk. Čestnou cenu získala H. Michenková a M. Štylárěk.

Krátce se ještě vrátíme ke každoroční výstavě místní. Tentokrát nám počasí přálo jenom z poloviny. V sobotu při posuzování nám občas drobně přšelo a vůbec bylo celkem nevlídno. Odpoledne se počasí trochu umoudřilo a v neděli už se na nás snažilo zasvítit i sluníčko. Na výstavu bylo přihlášeno 41 vystavujících a bylo vystaveno 100 králíků, 80 holubů a 23 voliér drůbeže. Na tato zvířata bylo uděleno 28 Čestných cen a 2 Poháry pro mladé chovatele. Z našich členů čestné ceny získali na králíky př. F. Březovský, J. Vlasák, V. Dobešová (Mch), L. Štylárěk (Mch). Navíc oba dva mladí chovatelé obdrželi i poháry

za nejlépe hodnocená zvířata. Následovala Slovácká výstava samců a místní v Dubňanech. Na té vystavovali př. M. Štylárěk, (Mch) L. Štylárěk získal pohár na nejlepšího samce a př. F. Stávek Čestnou cenu na drůbež. Souběžně s touto výstavou probíhala i výstava ve Strážnici. Tam vystavovali př. J. Opavský, který obdržel pohár a byl vyhlášen vítězem výstavy, a př. Zemčík, který si odvezl Čestnou cenu na drůbež.

Následovala Okresní výstava v Hodoníně, které se účastnilo 12 místních chovatelů. Vrátili jsme se s dobrými výsledky. V kategorii králíků př. Březovský, (Mch) V. Dobešová, F. Stávek, P. Kmenta (2x Čc), P. Předínský Čc, M. Štylárěk Čc a L. Štylárěk (Mch) Pohár Mladého chovatele.

Z holubářů vystavovali př. L. Nezval Čc, J. Opavský Čc a př. M. Vítek.

Drůbež vystavovali př. M. Vítek Čc, H. Michenková Čc, F. Stávek, M. Štylárěk a F. Zemčík.

Výstava byla zároveň počítána jako soutěžní mezi ZO okresu Hodonín. Je to součet obou okresních výstav Hroznová Lhota a Hodonín. V Hodoníně jsme skončili druzí, ½ bodu za Hodonínem, ale v součtu obou výstav jsme jasně získali první místo na okrese Hodonín. A jak se říká, nejen prací živ je člověk, tak jsme se někteří zúčastnili i Chovatelské noci v Prietři. Akce se vydařila a její účastníci byli velmi spokojeni. Reprezentovali nás Miroslav Vítek s manželkou, Hanka Michenková a Petr Předínský. Příští výstava se bude konat v prosinci, a to mezinárodní výstava MORÁVIA BRNO 2019. I této se chceme zúčastnit.

Petr Předínský



Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

podařilo se mi „přeskočit“ říjnový Zpravodaj, ale Myslivecké okénko žije. V první polovině roku jsem vyrukoval s velkými šelmami (vlk, medvěd, rys), pak v srpnu odskočil k hrdličkám, a nyní přicházím se zvířetem opravdu povedeným.

Los evropský (*Alces alces*) je největším zástupcem čeledi jelenovitých. Působí mohutným dojmem, ale například do sněhu se při chůzi propadá mnohem méně než jelen. Zajímavým znakem je jejich horní pysk, u samců i samic převyšlý. Neobvyklou hlavu dotváří ještě kožovitý lalok pod krkem, porostlý dlouhými chlupy.

Los je monogamní, v říji se samec páří jenom s jednou samičí. V tuto dobu porušují svůj jinak samotářský způsob života. Stálé toulání má za následek to, že losí populace je v ustavičném pohybu. Los má výborný sluch, dobrý čich a špatný zrak. Živí se především listím a výhonky. Nejvyšší věk je udáván 20–25 let.



U nás byl ve středověku vyhuben. Znovu se začal objevovat od poloviny 20. století. Byly to migrující kusy z Polska, poprvé v roce 1957 u Ústí nad Labem. V roce 1974 se na Jindřichohradecku narodilo mládě a od té doby je výskyt na našem území pravidelný. Největším problémem je nedostatečný počet přechodů přes komunikace, a také nedostatek strachu losů z dopravních prostředků. Debaty o používání dopravní značky „Pozor los“ a o osvětě mezi řidiči jsou mezi odborníky stále častější. V roce 2016 se objevila losice s mládětem u Brna. Při pokusu o odchyt to skončilo smrtí obou zvířat, pravděpodobně v důsledku horka a stresu.

Najít vhodný biotop pro losy není vůbec jednoduché. Ale určitě u nás takové jsou, jedním z vhodných může být například rezervace „Losí blato“ na Třeboňsku.

Přejme losům, ať se jim u nás v budoucnu daří jenom dobře. Krásný konec roku a dobrý rok 2020.

A nezapomeňte o Vánocích přilepšit správným krmením i zvířecím obyvatelům našeho okolí. Vlastně – přilepšujte celou zimu. A mějte z toho radost.

Vladimír Jašek

Hasiči radí

Příjemně strávené vánoční svátky v kruhu svých nejbližších, to je přání většiny z nás. Hasiči vám přinášejí několik rad, na co si dát během předvánočního shonu i veselých vánočních oslav pozor, aby Vánoce klidné zůstaly a vzpomínky na ně byly jen ty nejhezčí.

Svíčky a aromalampy

Svíčky si v posledních letech našly své pevné místo v našich domech či bytech. Jejich obliba neustále stoupá, ale jen málokdo si uvědomuje, jak veliké nebezpečí v sobě skrývají. Například ještě ve vzdálenosti 8-10 cm od hořící svíčky dosahuje teplota plamene 200 °C, což stačí k zapálení papíru, plastů, textilií a dalších předmětů. Svíčky proto umísťujte na stabilní nehořlavé podložky, které brání přímému kontaktu svíčky s podkladem (např. chvojím v adventním věnci, ubrusem apod.). Svíčky umísťujte v dostatečné vzdálenosti od hořlavých materiálů, v žádném případě je nedávejte k oknům do průvanu, blízko záclon, do těsné blízkosti textilií, nenechávejte je na poličkách ani na skříni. Pozor na domácí mazlíčky, i pes může ocasem shodit nevhodně umístěnou svíčku se stolu. Zapálené svíčky a aromalampy nenechávejte během jejich hoření bez dozoru a zhasněte je vždy, když opouštíte domov nebo jdete spát.

Adventní věnce a prskavky

Adventní věnce plněné pilinami a bez nehořlavých podložek jsou určeny pouze k dekoraci a svíčky na nich bychom nikdy neměli zapalovat. Rizikové jsou i věnce, kde není dostatečně připevněný držák pod svíčku nebo je kolem svíčky příliš mnoho chvojí. Každý prodávaný výrobek by měl být opatřen návodem k použití, ve kterém se lze dozvědět, jak s předmětem bezpečně zacházet.

Prskavky používejte jen nad nehořlavým povrchem a při použití je drž-

te stranou od těla. Nikdy nevdechujte kouř z prskavek, který je zdravý škodlivý. Před uložením do komunálního odpadu prskavky zchladte, např. namočením do nádoby s vodou nebo zapáchnutím do sněhu.

Elektrické vánoční dekorace

Světelné řetězy a jiné elektrické vánoční dekorace nakupujte nejlépe v kamenných obchodech a zkontrolujte, zda byly certifikovány pro český trh. Vždy dodržujte návod k použití. Důležité jsou informace, do jakého prostředí je výrobek určen, jak dlouho smí být v provozu (svítit) a jaký je jejich maximální příkon. Nikdy nepoužívejte řetězy určené pro interiéry ve venkovním prostředí.

Zábavní pyrotechnika

Silvestrovské veselí je již tradičně spojeno s používáním zábavní pyrotechniky (světlic, dělobuchů, petard, rachejtíl apod.). Bohužel každý rok nechtěně následky této zábavní pyrotechniky zaměstnávají hasiče i zdravotnickou záchrannou službu. Počet požárů způsobených zábavní pyrotechnikou v posledních letech výrazně vzrostl a způsobené škody se pohybují v řádech milionů korun. Nejčastěji hoří travní porosty, kontejnery s odpady, okrasné keře nebo věci na balkonech. V poslední době dochází i k zapálení odstavených aut a objevují se i případy vyhořelých bytů, do kterých vlétly zapálené světlice.

Zábavní pyrotechniku kupujte pouze takovou, která je na český trh uváděna legálně, má návod výrobce na použití v českém jazyce a certifikační značku. Pyrotechniku navlhčete či s otevřeným obalem nikdy nekupujte. Doma zábavní pyrotechniku uložte na suchém místě, mimo dosah dětí. Nevhodné je skladování v blízkosti krbů, otevřených ohňů a svíček, kde by mohlo dojít k její iniciaci.

Tady jsou hlavní zásady zacházení s pyrotechnikou. Dbejte na to, abyste při používání zábavní pyrotechniky neohrozili zdraví ani majetek svůj či někoho dalšího. Pamatuje, že podle zákona č.133/1985 Sb., o požární ochraně si musí každý počínat tak, aby nezpůsobil požár. S pyrotechnikou je nutné manipulovat zásadně na volném prostranství, co nejdále od obydlí tak, aby nemohlo dojít např. k vniknutí světlice do oken, zapálení střechy domů, aut nebo keřů. Se zábavní pyrotechnikou nesmějí manipulovat nezletilé děti bez dozoru dospělých. Rozhodně neodpalujte pyrotechniku, pokud jste požili větší množství alkoholu. Důležité je i umístění zábavní pyrotechniky, vždy pokládejte výrobky na pevnou vodorovnou plochu. Žádný z výrobků není určen k odpalování z ruky. Nikdy nezapalujte zápalnici, pokud jsou v blízkosti další lidé. Při jejím zapalování se nad výrobek nenahýbejte. Sedněte si vedle něj do podřepu a zapalte zápalnici ze strany nataženou rukou. Vždy odstupejte do bezpečné vzdálenosti, která je minimálně 5 metrů. Při selhání výrobku k němu nechoďte, nezjišťujte jeho příčinu. Vyčkejte 10 minut a poté výrobek rozmočte ve vodě po dobu 24 hodin nebo jej zakopete do země. Po skončení ohňostroje výrobek zalijte vodou. Předjedete tím vznícení zbytků papírových těles. Petardy nejsou nebezpečné z požárního hlediska, ale mohou při nevhodném odpálení poškodit sluch. Pokud si chcete udělat radost větším ohňostrojem, mějte prosím na paměti, že tak může činit jen odborně způsobilá osoba, svěřte tedy jejich realizaci odborníkům.

Krásné adventní dny, příjemné a poklidné vánoční svátky v kruhu rodinném a oheň plápolající jen z krbu v obývacím pokoj, vám všem přeje

Tomáš Letocha

Podzimní aktivity v kynologickém klubu

Za naši hlavní podzimní akci, kterou jsme uspořádali, považujeme zkoušky poslušnosti podle národního a mezinárodního zkušebního řádu. Všech 11 přihlášených týmů zkoušku splnilo. Z toho 10 našich členů, kteří zde výborně zúročili několikaměsíční přípravu. Díky sportovnímu chování všech zkušekářů a také pomocníků pan rozhodčí označil tyto zkoušky za velmi zdařilé a pochválil jejich celkovou organizaci.

Dále dva naši členové Vlasta Lužová a Jitka Nováková s Deannem, Fredym (dlouhosrsté kolie) a Joshem (briard), výborně reprezentovali náš klub při zkouškách z poslušnosti v Hodoníně a v Hustopečích. I přes velmi nepříznivé počasí, kdy při obou zkouškách vydatně pršelo a foukalo, všechny tři týmy zkoušky úspěšně složily.

Na podzimní výstavě Danube Cacib v Bratislavě se krásně předvedli Jessica Jankových se svou borderkolií Arthosem Destiny of a Champion. Oba dva dny získali titul V1 CAC a porazili vícenásobného šampiona z Německa, což byl neočekávaný úspěch. A taktéž Adélka Karbusová s fenkou BOGÁNCS plemene mudi získaly ve třídě mladých v sobotu V1, Cajc, BOS a v neděli V1, Cajc, BOJ, BOB a splnily podmínky pro udělení titulu Slovenský Šampion krásy mladých!

V agility se opět výborně zadařilo naší výcvikárce Adélce Karbusové s Brixie. Na

Mistrovství ČR v agility se umístily na krásném 31. místě ze 125 týmů v kategorii Large.

V Hodoníně na dvojkouškách v kategorii LA3 se v obou bězích umístily na 1. místě a v součtu také stály na stupínku nejvyšším!

Naše nová členka Petra Listopadová a současně i druhá klubová výcvikárka pro agility nás výborně reprezentovala na MČR v agility, kde s fenkou Raven obsadily 26. místo ze 125 týmů v kategorii Large.

Na závodech v Ratenicích s Raven splnily 2. povinnou zkoušku pro přechod do vyšší kategorie LA3 a obsadily 2. místo. Na dvojkouškách taktéž v Ratenicích splnily 3. zkoušku do kategorie LA3 a obsadily 1. místo. Ve druhém běhu pak skončily na místě 2.

Vladimír Novák s Amy na závodech v Ratenicích splnili zkoušku v kategorii LA1 a obsadili v této kategorii 2. místo.

Začátkem listopadu se na našem cvičáku konal intenzivní trénink agility pod vedením Petry Hamšíkové, která stála několikrát na stupních vítězů na mistrovství světa v agility. Celkem si přijelo zaběhat 11 týmů, začátečníků i velmi pokročilých. Všichni si to náramně užili i přes velmi chladné počasí.

V dogdancingu na zkouškách v Ostravě se Vlastě Lužové s Deannem podařilo vytančit na výbornou zkoušku MD1.

A abychom tento rok pěkně ukončili, tak na prosinec chystáme náš již tradiční Zimní „sranda“ závod.

Přejeme Vám všem krásný závěr roku a zdraví a štěstí do nového roku 2020.

Vlasta Lužová, Jitka Nováková



U seniorů

Čas, ten nezná únavu a bez přestání běží dál. Nejde jej zastavit, tak nezbyvá, než se s tím smířit. Naštěstí nám zůstávají vzpomínky na prožitě chvíle a my si je můžeme připomínat.

Vzpomeňme, že v sobotu 12. října proběhla v našem kulturním domě tradiční oslava Dne seniorů. Určitě si účastníci hned při příchodu povšimli krásné podzimní výzdoby nejen před jevištěm. I na všech stolech nás přivítaly věnečkové ozdoby, umně zhotovené našimi členkami. Každé roční období má své krásy a plody. Nechyběly chryzantémy, jeřabiny, okrasné dýně, kukuřičné klásky, kaštany a jiné. A viděli jsme, co s nimi šikovné ruce dovedou! Úvodem večera přivítala p. předsedkyně Davidová všechny přítomné, také vzácné hosty – p. starostu Adamce a p. místostarostku Homolovou, seniorky z Klubu důchodců z Mikulčic a osvědčenou malou kapelu Rubín ze Skalice, která nám vyhrávala po celý večer k tanci, zpěvu i poslechu. Seniorky z Mikulčic si pro nás připravily hezké taneční vystoupení ve španělském stylu, kdy zazněl sálem i zvučný

klapot jejich podpatků. Během večera pak vystoupily i děvčice z důchodcovské Lúčnice a v zajímavých kostýmech, se slušivými klobouky, zatančily v country stylu. Jak seniorky z Mikulčic, tak i naše děvčice přítomní odměnili velkým potleskem. A když vezmeme v úvahu, že průměrný věk našich tanečnic je 73 let, zaslouží si ocenění a obdiv. Žel léta přibývají, i nemoci, a tak je jich na to tančení čím dál méně. Rádi bychom uvítali zájemkyně z řad mladších seniorek, které by doplnily naši Lúčnici, a tím i členskou základnu Klubu důchodců. Na slavnostním večeru nechybělo pak ani sólo pro pana starostu a paní místostarostku. Jako vždy byl večer příjemný, plný písniček, valčíků, svižných polek, ale i modernějších rytmických tanců, a ti, co mohli, určitě hudebních nabídek využili.

Ve středu 23. října jsme vyjeli do maďarského Györu, kde koupáním v termálních vodách pomáháme našim unaveným kloubům. Na zpáteční cestě proběhla zastávka v malé rakouské čokoládovně blízko Bratislavy s možností předvánočního

nákupu čokoládových cukrovinek, včetně pěkných figurek.

V pátek 8. listopadu se v kulturním domě uskutečnil i další Pátek v klubu. Paní předsedkyně nám připomenula akce, které nás ještě do konce roku čekají a na něž se můžeme těšit, zejména na 6. prosince, kdy přijde Mikuláš, anděl, ale i čert, a pak na vánoční koncert DH Šohajka z Dolních Bojanovic. Tentokrát byl Pátek v klubu slavnostnější s blahopřáním našim sedmi členkám k jejich životním jubileím, k čemuž patřil i slavnostní přípitek a taneční sólo. I výborné občerstvení potěšilo a mohli jsme si od plic zazpívat.

Ještě zbývá popřát všem našim spoluobčanům i dětem krásné a pohodové vánoční svátky. Také hodně zdraví a štěstí do nastávajícího roku 2020. A popřát můžeme i na tradičním důchodcovském Silvestru 30. prosince v 17:00 hodin v kulturním domě. Přijďte se s námi pobavit a společně oslavit konec roku!

*Za Klub důchodců, z. s.
Marie Nováková*



FARNÍ OKÉNKO

Zprávičky

Další dětské společenství bude v sobotu 21. 12. od 14.00 do 16.00 hodin na faře. Zveme děti na vánoční povídání, hry, zpívání a těšit se můžete opět i na malé občerstvení.

Každou první neděli v měsíci budou opět mše svaté za děti, mládež a jejich rodiče. V roce 2020 začnou 5. ledna a budou následovat další 2. února, 1. března, 5. dubna, 3. května a 7. června, začátek vždy v 9.00 hodin.

Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Charita Strážnice ve spolupráci s obecním a farním úřadem Rohatec, se bude konat v sobotu 11. 1. 2020.

Náš duchovní správce, otec Robert, bude každý první pátek v měsíci v dopoledních hodinách, navštěvovat nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může se přihlásit u otce Roberta. Mobil: 737268525

Citát z bible

*A Slovo se stalo tělem
a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme jeho slávu, slávu,
jakou má od Otce jediný Syn,
plný milosti a pravdy.*

Doba adventní

Jedná se o dobu, kdy se společně připravujeme na Vánoce. Slovo ADVENT pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod. Myslíme tím příchod našeho Vykupitele Ježíše Krista. Každoročním prožíváním adventu a slavením adventní liturgie se křesťané zpřítomňují se starozákonnými proroky, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Tím, že se křesťané vžívají do dlouhé atmosféry čekání, přijímají do svého života Vykupitele a ožívují touhu po jeho druhém příchodu na konci časů. Je smutné, že se často doba adventní a Vánoce, které jsou svátky klidu a míru, zaměňují za období spěchu, stresu a ustavičného nakupování dárků. Vždyť ke

štěstí stačí jen maličkost. Důležitější je rodinná atmosféra a radost z příchodu Mesiáše. Tu nám připomíná adventní věnec, který často leží na stolech snad v každém domě. Adventní věnec je holdem tomu, kdo je očekáván, a kdo zároveň přichází jako vítěz, jako král a osvoboditel - Ježíš Kristus. Rozlévající se světlo z hořících svící vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnotu a strach, neboť on je „světlo světa“. Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věnec spravedlnosti, vítězný věnec života. Během adventu se zpívají staré české adventní písně - roráty, které jsou sestavené podle biblických textů, převážně prorockých. Při-

pomínají nám Boží lásku, očekávání spásy a vyvedení ze zajetí. Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Měli víru hlubokou, pevnou a byla poučená Božím slovem. Nápěvy i slova písní se nesou celé generace. Dávají nám možnost zakusit společenství církve, které je rozprostřeno přes celá století. Prožít adventní dobu znamená nově se setkávat s Bohem, který nabízí naplněný život a cestu dál. Přijmout výzvu adventu znamená vycházet mu vstříc, obracet se k němu, pozvedat k němu své oči, smířit se s ním a s těmi, kdo jsou kolem nás a odhazovat všemožnou zbytečnou přítěž, která nám znemožňuje jít po jeho cestách.

Vendula Sakmarová

Drazí bratři a sestry, drazí Rohatčané

Je ještě čas adventu. Přesto už slyšíme venku i doma veselý hlas koled. Za chvíli budeme radostně zpívat „Narodil se Kristus Pán, veselme se“. Budeme prožívat Vánoce - ty krásné, rodinné svátky. Jediné svého druhu.

Kdo je to Dítě, které se nám narodilo a které přináší takovou radost všem lidem na světě? My křesťané věříme, že je to Ježíš - Syn Boží - pravý Bůh a pravý Člověk. Je nazýván Kníže pokoje. A právě tento pokoj přináší nám všem bez toho, jaké názory zastáváme. Chtěl bych touto cestou popřát všem občanům této obce pokoj a radost v srdci každého z Vás. Ať Dítě Ježíš, které se narodilo v ubohé stáji v Betlémě, přinese do Vašich rodin právě ten pokoj, lásku a radost v ten zvláštní, vánoční čas a celý blížící se nový rok.

O. Robert Kalbarczyk sp, rohatecký farář

První společenství dětí

V sobotu 9. 11. 2019 se konalo první dětské společenství u nás na faře. Sešlo se celkem osm dětí. Otec Robert s dětmi probíral Památku zesnulých - Dušičky, která připadá na 2. listopad. Tento den vzpomínáme na všechny věrné zemřelé. Děti se aktivně zapojily do diskuze. Potom jsme šli s dětmi na hřbitov. Každé zapálilo svíčku na hrobě svých zemřelých příbuzných. U hrobu se také společně za zemřelé pomodlili. Když jsme se vrátili zpět na faru, zahrály si společně hru, při které jsme se pobavili a nasmáli. Samozřejmě nechybělo slíbené občerstvení. Na závěr si každý odnesl domů malou pozornost.

Vánoční bohoslužby

24.12.2019	25.12.2019	26.12.2019	31.12.2019	01.01.2020	06.01.2020
VIGILIE SLAVNOSTI NAROZENÍ PÁNĚ	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA	SV. SILVEST- RA	SLAVNOST MATKY BOŽÍ PAN- NY MARIE	SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ
22:00	9:00	9:00	17:00	9:00	17:00

Svátosti v našem kostele

1. Křest

Rodiče by se měli přihlásit 2 měsíce předem u otce Roberta - našeho faráře. Podmínkou je, aby alespoň jeden z rodičů byl pokřtěný. Pokud rodiče nepřijali svátost manželství v kostele, musejí povinně absolvovat 4 setkání přípravy. Dospělí, kteří by chtěli být pokřtěni, připravují se na křest během 1 roku s panem farářem.

2. Biřmování

Bude v červnu 2020 a aktuálně probíhá roční příprava. Přihlásilo se 10 osob.

3. První sv. přijímání

Příprava aktuálně probíhá – 3 děti. Pro starší, kteří nepřijali ještě Svátost Oltární, je možnost se připravit po domluvě s panem farářem.

4. Zpověď

Je v našem kostele 20 min. přede mší svatou.

5. Pomazání nemocných

Udělujeme po domluvě s panem farářem.

6. Svátost manželství

Jsou povinni přijmout muž a žena, pokud aspoň jeden z nich je pokřtěný v katolické církvi. Je třeba se přihlásit alespoň 3 měsíce předem na přípravu. Obřad provedený na úřadě není platný v katolické církvi.

Pohřeb je třeba vždy domluvit předem s o. Robertem na telefonním čísle 737 268 525. Pan farář poskytne všechny potřebné informace, jak dál postupovat.

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

Tři dekády od sametové revoluce v nás samých

Sedím na židli na STB v pražské Bartolomějské ulici. Potím se po celém těle a klepu se. Vyšetřovatel mně sděluje, že mě vyhodí ze školy, stejně tak i mou sestru a rodiče z práce. Mám strach. Ne z těchto lidí, ale z toho jak to od mámy a táty schytám, až přijedu domů. Výhrůžky od estébáka nebudou naplněny, když k nim budu pravidelně jednou měsíčně docházet a informovat je, jak to na naší umělecké škole chodí a co se tam děje. Vyvlékám se z této role tím, že nemám ty informace jako oni, a to je pravda. Je mně šestnáct let a jsou osmdesátá léta. Nestal jsem se informátorem tajné policie, čemuž jsem dnes po letech rád. S pokorou však rozumím těm, kteří jim to tehdy „podepsali“. Měli rodiny a oni je vydírali, týrali a některé i v osmdesátých letech mučili. Nás jenom pochytili na protistátní demonstraci v pražských ulicích.

V mládí jsem nerozuměl tomu, jak vyšetřování v padesátých letech při procesech u soudu říkají pod přísahou lži o agentech imperialismu, i když vědí, že dostanou trest smrti. Až později se dozvídám o krutém mučení a rozhodování těch lidí, jestli zvolí variantu smrti pro svou osobu anebo stejný osud postihne i jejich rodinné příslušníky. Malé děti ze základních škol píší hromadné dopisy k soudu, že si přejí trest smrti herečky Jiřiny Štěpničkové, stejně tak jako její herečtí kolegové. Za to, že chtěla nelegálně přejít hranici naší socialistické země.

Může dnes mladá generace, která vyrostla ve svobodném světě, vnímat dobu, kdy lidé umírali za to, že se pokusili překročit ostnatou hranici, aby se dostali na svobodu? Že za své názory a přesvědčení ještě v osmdesátých letech komunistická moc zavírala své občany na několik let do vězení? Já jsem taky nerozuměl tomu, proč lidi u nás vstupovali dobrovolně do Komunistické strany i když věděli o jejích zločinech a vraždách. Smějeme se, když slyšíme, jak nejvyšší politická elita na Červeném hrádku při slavném projevu říká nesmysly, plete si bojler s brojlerama. Člověk se stydí. Nechce s těmito lidmi nic mít.

Je listopad 1989 a i u nás dochází ke změně režimu. Začínáme patřit ke svobodnému demokratickému světu. Můžeme otevřeně říkat své názory, studovat, cestovat a poznávat, jak doopravdy vypadá ten prohnitý západ. V pražských ulicích v prosinci 1989 chodím omámen atmosférou a nestačím hltat nápisy na zdech a neskutečné množství informací, valící se na mladého člověka toužícího po vzdělání, duchovním růstu, umění a cestování. Je tu ale i něco navíc. Ve vzduchu je zvláštní magická energie. Není to jen uvolněná euforie. Je to něco víc. Vnímám to intuitivně. Asi na to nejsou slova. Speciální prožitek. Netrvá to dlouho. Pár dnů či týdnů a je to pryč. Vždy jsem chtěl vědět, jestli něco podobného lidé vnímali v roce 1968 nebo

1948. Byl to osobní intimní prožitek. Něco mnohem jiného než jen to, že tady máme svobodu.

Politici se střídají, nové generace vyrostly a lidé chodí do zaměstnání. Mohou se projevit talenty jednotlivých osob. Sportovců, vědců, literátů, umělců a všech občanů. Někdo je více úspěšný a někdo zase méně. Stejně tak je to i s naší spokojeností. Jeden z národních rysů je stěžovat si a nadávat, jak se máme zle. V televizi si jednou stěžovala mladá maminka, jak jsou na tom špatně. Kamera ji zabírala na čerstvě posečeném trávníku na zahradě velkého moderního domu, o kterém si mnozí můžou nechat jen zdát.

Svět nám záviděl dramatika, který se stal prezidentem chvíli po propuštění z vězení. Pak jsme měli prezidenta, co se proslavil tím, že ukradl chilské pero. Ten pět dní před listopadem 89 a už po zboření berlínské zdi v rakouském Linci v televizi obhajoval tehdejší režim a stavěl se proti změnám a tvrdil, že: „Většina lidí v Československu nemá o rychlejší tempo reforem zájem.“ Rakouský televizní moderátor nevěřicně říká, že to snad není možné a oponuje mu. Nyní máme prezidenta, který diplomatickému sboru říká, že lidská práva nejsou na prvním místě, a když k němu ve volební místnosti běží polonahá krásná dívka, tak zděšeně upadá do náruče svých překvapených bodyguardů. Jeho kancléř o něm aktuálně hovoří, že vypadá na tři-

cet let. Prezident vyzdvihuje krásu naší země i Prahy a na Hradě uzavírá pro své občany jedno místo za druhým, i slavný Jelení příkop, a vznikají kontroly a brány. O jeho zdraví se informuje tak, jako o zdraví sovětských aparátčků, kteří byli taky všichni dokonale zdraví. Do Číny se on, jak říká, učí jezdit, jak stabilizovat společnost a jeho přítel prezident Si nedávno světu ukázal, jak na to. Doslava řekl: „Každý, kdo se pokouší rozdělit Čínu v kterékoli části země, zemře a skončí s rozdrčeným tělem a jeho kosti budou rozemlety na prach“. V 21. století takto hovoří prezident největší země

světa. Před těmito lidmi máme být na pozoru a ne se od nich co učit.

Dnes máme natolik rozdělenou a nespokojenou společnost, že se lidé uchylují k tomu, aby zhodnotili dobu před sametovou revolucí jako lepší pro život než tu, co máme dnes. Před lety naprosto nemyslitelná záležitost. Víím, že tomu tak je i v ostatních postsovětských zemích z bývalého východního bloku ve střední Evropě. Sílí vliv Ruska a těch, kteří nás přesvědčují, že to je pravá země která nám pomůže a podpoří v této nejisté době. Sám jsem pozoroval v jejich domovinách ruské i americké důchodce jak si

žijí, a hlavně jak se o ně stará a pečuje jejich vlast. Co si můžou ze svého důchodu dovolit, jakou mají sociální a zdravotní péči. A hádejte, kterou z nich bych si jako senior pro život vybral.

Každý si asi sám vyhodnotí, co nám těch posledních třicet let přineslo a nakolik se zlepšila kvalita našeho života. Nikdy svět kolem nás nebude ideální, natož přesně podle našich představ. Intenzita a množství toho, co sami ze sebe do života vložíme, se nám vrací, ať chceme či ne. Mějme se dobře a přejme to i všem ostatním.

Stanislav Zela

NONA

Když jsem jako student chodil ke kamarádovi Pravošovi Suchánkovi, oblíbil jsem si jeho písničky. Tenkrát se s Pravošem učili hrát patnáctiletí kluci Pavel Homola a Jirka Fridrich. Uplynulo dvacet let od Pravošova úmrtí a tito dva mladí muzikanti kolem sebe seskupili partu stejně smýšlejících lidí milujících muziku a natočili CD PS Pravoš Suchánek, na němž je 19 jeho písní. A po dvaceti letech od této události to byla NONA, která si dala jméno po jedné z Pravošových písní. Jsem velice rád, že jsem byl u toho, když se v dalších letech za podpory obce Rohatec vydal zpěvník a CD PS NONA. Od té doby NONA vydala několik CD s vlastní tvorbou, jako jsou Váhy, Agát, Čtyři roční období a Vlčí máky. Čtyři roční období byly v hitparádě Radia Čas na předních místech a často se umístily i na místě prvním. Tuto píseň nazpívaly Michaela Brychtová, Magdalena Úprková Múčková, Eva Lindenbergová Navrátilová a Marta Alexyová Čechovská. Za zmínku stojí spolupráce s japonským saxofonistou Kenji Osako na desce Váhy a jejich společný koncert se skupinou Fleret a křtem CD Jarmilou Šulákovou. Před třemi lety jsem se zúčastnil zájezdu do Prahy, kam NONU pozval koncertovat Zdeněk Škromach do Valdštejnské zahrady Senátu. Přijel i autobus slovenských příznivců NONY a k mému překvapení tento koncert navštívilo přibližně 800 lidí. Vzpomínkou na 40 let NONY byl koncert v amfiteátru Lázní Hodonín v létě letošního roku. Pro zaplněný přírodní amfiteátr zahráli Jiří Fridra Fridrich, Jaroslav Rasken Ráchela, Pavel Čech Homola, Luděk Strnad a za mikrofonem Žaneta Šmídková, Hanka Strnadová, Blanka Turečková,



Endy Marcaník a zlatým hřebem koncertu byla Marta Čechovská. Na ukulele si s námi zahrála i Magda Strnadová. Zážitek z koncertu byl tak silný, že diváci zůstali poslouchat do konce i přes silný a vytrvalý déšť. Kdo neměl deštník, toho NONA pozvala pod střechu na jeviště. Velké poděkování patří mistru zvukaři Kotinovi Holcmanovi a rohateckému vinaři Martinu Skřivánkovi, jehož vínem jsme si všichni připili na další činnost NONY.

Jaroslav Andrášek



Vzpomínání na revoluční rok 1989

Letošní 17. listopad připomíná své již třicáté výročí, výročí mezníku změny režimu. V roce 1938 jsme ztratili značnou část území naší První republiky. Ztrátu svobody jsme pocítili již v březnu 1939. Po šestileté okupaci se nám svoboda vrátila, i když v odlišné podobě oproti časům prvorepublikovým. Svobodné nadechnutí netrvalo dlouho. Únorem 1948 těžce vybojovaná svoboda vzala rychlý konec. V osmičkovém roce 1968 svítla naděje na výraznější změny k lepšímu, svobodnějšímu životu. Stačil pouhý rok a díky „bratrské pomoci“ bylo nejen po nadějích. Během jednoho století již třetí vlna hodně početné emigrace občanů dřívějších republik.

Ke kulatému výročí určitě bude řada vzpomínkových akcí, komentářů atp. Probíhají různé ankety názorů vybraných vzorků občanů. Původně jsem se taky chtěl ptát našich spoluobčanů na jejich vzpomínky, dojmy či poznatky z období listopadu 1989. Jenže, jak si sám nastavit kritéria výběru? Od amatérské ankety jsem raději upustil. Zvolil jsem formu vzpomínání ve dvou. A vybral si spoluobčana rodověrného a celoživotního Rohatčana, který o Rohatci i hodně ví. Koho jiného, než prvního porevolučního starostu obce Ing. Vladimíra Elšíka. Svým způsobem i rarita. Nejen okresní či krajská. Asi i celostátní. Poslední předseda MNV a následně první porevoluční starosta obce. Jako první zavzpomínat nechtěl, prý starší má přednost ...

VH: K 17. listopadu, tč. Mezinárodnímu dni studentstva, byla v Maryši schůze k připomenutí výročí událostí roku 1939. V průběhu roku 1989 došlo v Praze k častějším shromážděním občanů, která vyjadřovala nespokojenost se současným režimem. Končilo to vždy policejním zásahem, zatýkáním atd. Na zmíněnou schůzi delegovaný soudruh z okresu se snažil předčítat cosi o živlech, chuligánech, co se v Praze pokoušejí narušovat naše mírové budování, a tak pořád dokola. Pak následovala diskuze. Přihlásil se svazák, který „argumenty“ politického pracovníka vyvracel i tím, že na vysokých školách studují i děti rodičů z Maryše a jak je zná, tak rozhodně nejsou chuligáni. Přiznám se, že jsem byl odvahou diskutujícího mile překvapen. Sám bych po osobních zkušenostech po letech 1948 a 1968 odvahy nenašel. Soudruh byl zjevně taky překvapen, i když jinak. Asi měl připraven i text rezoluce, která rázně odsoudí řádění protistátních atd., atd. K žádné rezoluci nedošlo. Zažil jsem v padesátých letech organizované rezoluce, dožadující se smrti Dr. Milady Horákové a pak i smrti tehdy vysoko postavených soudruhů. Nebo rezoluce z roku 1969 odsuzující protesty proti srpnové okupaci vojsky spřátelených

Našli se odvážní kameramani, kteří nasníмали realitu 17. listopadu 1989. Přes cenzuru se otřesné záběry „zásahu“ ještě pár dnů na televizní obrazovky nevešly. I do Maryše zavítala delegace studentů, aby i z osobních poznání seznámila zaměstnance s událostmi v Praze. Na dílnách probíhaly diskuze, kde mnozí sdělovali své nedobré osobní zkušenosti s diskriminací ze strany odcházejícího režimu. Některým události 17. listopadu otevřely oči natolik, že odhodily i stranické legitimace.

VE: Když jsem pracoval mimo jiné od roku 1970 u firmy VHS Veselí nad Moravou, zorganizovalo vedení společné sezení techniků na sídlišti Hutník (80. léta), kde jsme byli zhruba seznámeni se škodlivostí závěrů Charty 77 na naše žití v naší krásné vlasti. Bohužel jsme se nic z těchto škodlivin nedozvěděli, ani nám nebylo nic špatného citováno. Odcházel jsem všichni ze schůze s rozpačitými pocity, co to vlastně ta Charta je. Mezi spolupracovníky se občas prohodilo, že platí Helsinská dohoda, a ta řeší všechno. O této dohodě nevěděl téměř nikdo nic. Tato událost mě lidově řečeno nakopla se více zajímat o směřování vnitřní politiky, a tak jsem hledal informace z jiných zdrojů. Můj zájem byl ovšem limitován časem, jednak pro náročnost povolání a zároveň spoustu domácích prací. Nástup Gorbačova a jeho politická glasnost ve mně zvýšila pozornost a byl jsem vždy velmi zvědavý na zprávy našich i zahraničních stanic. Jakmile přišel podzim roku 1989, tak jako všichni lidé v republice jsem prožíval zvláštní napětí. Pramenilo z nejistoty, jak zvládneme tolik očekávanou svobodu. Věděl jsem, že i v Rohatci spousta mladých lidí reagovala na danou situaci. Vznikaly kroužky na způsob OF (Občanské fórum). Mohu vzpomenout na Ing. Jirku Němce, Ing. Pepu Antoše, Josefa Chalupu, Mirka Řezáče a další. Do této doby jsem se z časových důvodů nějak aktivně nezapojoval. Až někdy kolem 20. listopadu, v neděli, jsem měl doma návštěvu asi pěti místních občanů, p. Antoš F. Antola, M. Řezáč aj. Protože jsem v té době byl členem občanského výboru, kde byl předsedou Josef Hlaváč, myslel jsem, že jdou vyjednávat něco kolem výstavby v obci. Při řeči mně bylo naznačeno, že jsou pověřeni vícero občany, abych se již v nových politických podmínkách stal předsedou MNV. Tato informace mě trochu vyděsila, protože v tu dobu obec Rohatec neexistovala. Rohatec patřil pod celek Hodonín, část Rohatec, a předsedou MěNV byl JUDr. Jan Turek. Uvědomil jsem si složitou situaci, poděkoval delegaci za důvěru s tím, že udělám všechno pro to, aby vznikla znovu obec Rohatec, včetně matriky. Proto jsem v co nejkratší době požádal předsedu MěNV

o schůzku na toto téma. Pan předseda mě velmi mile přijal, a k mému potěšení mě začal oslovovat Elšíčkou. Při debatě jsem mu sdělil záměr občanů, i když nebylo ještě nic veřejně projednáno. Pan předseda velmi vstřícně reagoval, a protože byl právník, ihned mi poradil, které kroky musíme udělat k rozpojení svazku s Hodonínem a jak ustavit nové vedení MNV Rohatec. Taký jsem se dozvěděl, že zástupci OF z Rohatce provedli taktéž oficiální návštěvu pana předsedy s podobným záměrem.

20. 12. 1989 vzešel požadavek ze shromáždění OF, aby se znovu ustanovil v naší obci MNV, a tak se stala obec znovu samostatnou. Na základě tohoto impulzu rada MěNV 7. 2. 1990 na své schůzi schválila provedení územní změny, s účinností od 28. 2. 1990. Na mimořádném plenárním zasedání MěNV dne 8. 2. 1990 byli na základě doporučení OF zvoleni noví poslanci. Celkem 22 nových jmen. Z původních poslanců MěNV Hodonín přichází do poslaneckého sboru MNV Rohatec 14 poslanců. Na ustavující plenární zasedání MNV Rohatec, po těchto předchozích krocích, přicházelo v úvahu 36 poslanců. Tento krok byl základem pro vyhlášení ustavujícího zasedání, které se konalo 27. 2. 1990, za účasti zástupců ONV Hodonín (Ing. Hašík), MěNV Hodonín (JUDr. Turek, Ing. Bělohávek a pan Straka). Po všech formalitách proběhla volba předsedy MNV (Ing. Elšík), místopředsedy (Ing. Šedivá) a tajemníka MNV (P. Poruban) a taktéž Rady MNV a komisí. Od 1. 3. 1990 byly převedeny z MěNV na MNV pracovnice Silvie Macháčová a matricárka Jana Gürtlerová. Tímto aktem se rozumělo schválení návrhu na usnesení a byla dovršena snaha jednání u kulatého stolu za účasti zástupců politických stran, OF a NF (Národní fronty). K dalším volbám pak došlo 24. 11. 1990 a následující ustavující zasedání proběhlo 6. 12. 1990, ale to začala jiná kapitola naší obce.

VH: Vzpomínám si na schůzi v KD na Kolonii, kdy se rozhodovalo o připojení k Hodonínu. Byl to trend vytváření větších měst. Přiznám se, že jsem byl pro sloučení. Především po zkušenostech ze Slavoje, kde jsem zažíval „podporu“ sportu ze strany MNV. Na období stěhování mé rodiny do Rohatce, či snahy o přijetí mých dětí ke studiu na střední škole, raději ani nevzpomínat. Když jsi zmínil Chartu 77, taký mám zážitek. Už si přesně nevzpomenu, v kterém roce Závodní klub Maryša získal herce Petra Kostku pro vystoupení v KD na Kolonii. Den

před představením – zákaz akce ze strany MNV. Důvod, že podepsal Chartu 77! Podařilo se dokázat, že ji nepodepsal. Byla to Anticharta. Konečně, podpis jak podpis, ani MNV nemusel vědět všechno, ale bdělost nadevše. Životní prostředí na Kolonii před listopadem? Věčný popílek z EHO, prach ze sila, zplodiny při výrobě dehtových směsí Obalovny. Ani Maryša s potravinářskou výrobou nedokázala zabránit nedaleké skládce odpadků s následným dopadem hlodavců. Ani požár „prý neznámých“ chemikálií v Kyjově – okresní vrchnost nevzrušoval. Soudruh „lékař“ odbyl zdravotní problémy zasahujících záchranářů z JLD (Jihomoravské lignitové doly) ... požíváním alkoholu !!!

Radostnější vzpomínky patří do roku 1990, kdy Hodonín navštívil prezident Václav Havel, papež Jan Pavel nedaleký Velehrad. Maryša se prezentovala příležitostným výrobkem čokoládového srdíčka s podobiznou papeže. Nesrovnatelně menším zážitkem byl i zájezd z Maryše do Vídně. Zde jsme mohli navštívit řadu kulturních památek, tehdy mimořádně zdarma. Zaujaly i plné regály všeho možného zboží v tamních obchodech. A nepotřebovali jsme ani výjezdni doložku, ani nás nikdo nehlídal, ani jsme nemuseli podávat zprávu, s kým a proč jsme se setkali, co jsme si dovezli apod. I pocit svobody z možnosti vyslovení osobního názoru bez rizika postihů, stál zato. Dožil jsem se i podnikové „rehabilitace“ s omluvou nového porevolučního generálního ředitele za následné postihy osobních postojů v letech 1968–69. A bylo nás v tom velkém sále docela dost. Byla i nabídka návratu do zaměstnání, dokonce jsem si mohl i vybrat. Bohužel od těch mých normalizátorů jsem se ani té omluvy nedočkal a asi ani nedočkám. Nabídku návratu do peněžnictví jsem nepřijal, i když byla lákavá. A tak jsem zůstal až do důchodového věku v Maryši, která jako jedna z mála, se nebála zaměstnat „poznámenaného“ rokem 1968. Jak ten čas letí. Po více jak padesáti letech někdo (dost vysoko postavený soudruh) veřejně tvrdí, že to okupace nebyla a mrtví spoluobčané také nebyli.

Každopádně děkuji prvnímu porevolučnímu starostovi Rohatce ing. Vladimíru Elšíkovi, že nám takto přiblížil okolnosti znovuosamostatnění obce. Poděkování patří i 17. listopadu 1989, a to nejen za osamostatnění Rohatce.

Vladimír Elšík a Vlastimil Hlaváč

Podzim

Ten letošní je proměnlivý jak jarní počasí. Pár dní bylo horko jak v létě, chvíli sa tak ochladilo že sa moselo zatopit, hned zas pršalo, okolo dušiček aj mrzlo a zas znovu teplo. Enom ten větr pořád fůká. Dneskaj slunečko zasěj pěkně zasvítilo, táto neděla sa vydařila, ale možná byla taková pěkná už poslední. Toš honem sa obléct do sportovního a vyrazit do přírody. Na stromách je listí zbarvené všeckýma barvama, negde sa na keřách ešče červeňajů šípky. Na lůkách sa páslo nekolik srnek a z dálky bylo dalekohledem vidět malé stádo divočáků. Enom je veliká škoda, že venku málem nepotkáte žádných lidí ba ani děcka už nechodijů pűšťat papírových draků. Všecí rači sedijů doma u televizí lebo u počítačů. Využijme ešče pěkných podzimních dní, lebo sa za chvíli dotahnů vánoční svátky,

A toš už včíl Vám všeckým přeju radostné a spokojené Vánoce a do nového roku co najvíc zdraví.

Božena Vláčilová



Co způsobuje černání plodů ořešáku

Letošní úroda ořechů byla velmi špatná. Oplodí černalo, jádro nedozrálo, černé plody předčasně opadávaly. Mnozí se domnívali, že to způsobil předčasný jarní mrazík. Důvod však byl docela jiný. Vše způsobil nově se v našich krajích vyskytující škůdce, vrtule ořechová (rhageletis comleta). Jde o drobnou mušku. Do Evropy se rozšířil tento hmyz ze severní Ameriky. Poprvé byl pozorován ve Švýcarsku a v Itálii. V Česku 2017-2018. V Evropě je hostitelem tohoto hmyzu ořešák královský (juglans regia), ale může to být i broskvoň obecná (prunus persica). Vrtule je drobná muška velikosti 4 až 6 mm, samičky jsou větší než samci. Hlava je žlutá se zelenými očima, hruď je žlutohnědá až rezavá. S výraznou žlutou skvrnou. Průhledná křídla mají čtyři příčné tmavé pásy, z nichž poslední dva na špičce křídla jsou spojeny do písmene V. Nohy jsou žluté. Bílá vajíčka jsou protáhlá, elipsovitá, o velikosti 1 mm. Larva je beznohá, bílá, později nažloutlá, dlouhá 8 – 10 mm, široká 2 mm, s černými ústními přívěsky.

Poškození ořešáku možno pozorovat na oplodí vpichy po kladení vajíček. Kolem vpichů dochází k barevným změnám,

oplodí hnědně až černá. V místech oplodí se nacházejí larvy. Jak je opustí, zůstávají v oplodí chodbičky, oplodí měkne a může zahnívat. Pokud dojde k častému napadení, mohou se plody scvrknout, měknout a opadávají. Skvrny ale možno zaměnit i za bakteriální spálu ořešáku, způsobenou houbovým patogenem.

Vrtule má jednu generaci v roce. Larvy se v oplodí vyvíjejí 2 - 5 týdnů, pak plod opouští a kuklí se v půdě. V Evropě se dospělci líhnou v červenci a srpnu. Po nakladení vajíček se larvy líhnou po 3 - 7 dnech. Dospělci přeletují jen na krátké vzdálenosti, na větší vzdálenosti se šíří transportem plodů nebo přenosem kořenového balu. Černání oplodí způsobené larvami při silném napadení může poškodit skořápku i jádro, ořechy zůstanou prázdné.

Preventivně by napadené plody měly být odstraněny a zničeny. Při silném napadení se doporučuje i insekticidní ošetření proti dospělcům a insekticidní zálivka proti kuklám. Povolené přípravky se uvádějí Calypso 480 SC, Decis Mega nebo Decis Protech.

Zdroj : Rostlinolékařský portál
Zdeněk Bíza

Příběh vánoční noci

Jak to bylo doopravdy s oslíkem a volkem.

Toho večera se muži špatně usínalo. Tížilo ho pomýšlení, že má odvést osla s volkem na jatka. Měl je rád, byl jim vděčný za věrné služby a chtěl by jim dopřát přirozenou smrt. Ale už k ničemu nebyli. Na zorání pole a odvezení dříví z lesa si bude muset pořídit nová zvířata. Snadno se neusínalo ani oslovi s volkem. Cítili se vyčerpáni životem stráveným dřinou a navíc byl té noci ve vzduchu cítit zvláštní neklid. Něco se stane, tím si byli jistí a za nic na světě si nepřáli, aby do toho byli také zataženi. Zažili toho za svůj dlouhý život hodně, ale většinou nic dobrého: loupení, násilí, jen další dřinu a bití. Poslušně přijímali nové pány a svůj další osud. Jestli má k něčemu dojít, jen at se to netýká jich, protože neměli sílu snášet další utrpení. A jak to tak bývá, stane se přesně to, čeho se jeden bojí. Dveře od chléva se tiše otevřely a neviditelná ruka je vyvedla ven, pod nebe zářící hvězdami a do hrozné zimy. Kam je povede? Jaká nevděčná práce je asi čeká? Ruka je vedla

až do malé jeskyňky osvětlené svíčkou. Dovedla je k jeslím. Obě zvířata se podívala. Ještě nikdy jim v noci nedávali krmění. A udivila se ještě víc, když v jeslích uviděla ležet čerstvě narozené lidské mládě. Co jen tu můžou od nich dvou chtít? Zvířata se po sobě podívala. Že by ta práce nebyla tak hrozná, jak se obávala? Volek s oslem viděli, jak se k dítěti sklání muž a snaží se ho zahřát dechem. Zvířata hned pochopila, co je třeba. Odstrčila Josefa stranou a sklonila hlavy k nemluvněti. Bylo tak krásné a bezbranné, že došlo i jejich okoralá srdce. Zahřívala ho dechem, který se v mrazivém vzduchu srážel jako pára. Dítě otevřelo oči a dívalo se na ně. Pobaveně si je prohlíželo, jako by je znalo odedávna a rozesmálo se, jako když se rozezvoni malé zvonečky. „On se směje!“ otočil se Josef k Marii. Maria mlčela. Věděla, že je to jen první z divů, které její syn učiní. Ať byli vůl s oslem směšní nebo ne, byli každopádně šťastní. Ještě nikdy jim lidé nepřiznali žádnou zásluhu, nikdy nikoho nerozesmáli a nezahřívali dechem. Nikdy nedělali tak snad-

Vánoce

*Co to v dálce cinká,
inu, rolnička malinká,
nadešel adventní čas,
s ním Vánoce jsou tu zas.*

*Vločka za vločkou k zemi padá,
kolem je cítit vánoční nálada,
je to tak, každý to ví,
začíná péct se cukroví.*

*Domem pak zavání během chvíličky,
linecká kolečka, voňavé perníčky,
skořicové hvězdičky, vanilkové rohlíčky,
ořechové pracny, či išlské dortíčky.*

*Mezitím venku během chvíle,
pole i stráně jsou celé bílé,
z rádia dál tiše koledy zní,
v této krásné chvíli sváteční.*

*Uklízí se a gruntuje,
cukroví krémem spojuje,
venku rolničky tiše zazvoní,
domem vánočka zavoní.*

*Večer stromeček se rozzáří,
a s ním úsměv ve tváři,
pod ním, jsou tam ne, že ne,
dárečky s láskou balené.*

Radim Gerhard

nou práci. Byla to noc plná radosti. Ráno na ně všechna zvířata v chlévě hleděla s obdivem. Radost navrací mládí a šťastné srdce dodává tělu sílu. Když muž vešel do chléva, aby ty dva odvedl na jatka, nestačil se divit. Zvířata stála a nohy jim jen hrály. Jedním slovem, oslík s volkem byli jako vyměnění. Dívali se po něm, jako by ho chtěli varovat. Samozřejmě je na jatka neodvedl. Sloužili mu věrně ještě dlouhá léta. Celou tu dobu si muž lámal hlavu, jak je možné, že mu oslík s volkem omládlí.

Anna Trávníková

Pokračování rozhovoru s paní Šebestovou o našem kroji

Paní Šebestová, jak se liší letní a zimní varianta kroje?

Letní varianta:

1. Trčeničky, zástěra, sukně vždy vlněná, dvě molové natahačky, černá nebo modrá kordula, turečák na hlavu hore koncem, čizmy. Nosí se v pondělí na hody a na sv. Kateřinu. Svobodně i vdané.

2. Trčeničky, brokátová sukně, zástěra brokátová, vyšívání barevné květy, molové rukávečky, prucek (místo kordule) je vyšívání nebo vyzrnkovaný (perličky), jen lodičky.

3. Všední rozházený (dožínkový), dvě sukně bílé na nich červená plátěná tisk, modrá zástěra vyšitá a buď rukávečky nebo plátěné natahačky a černá sametová, vyšívání kordula. Na hlavě bílý turečák.

Zimní varianta:

Vánoce – trčeničky, sukně nařádkované, různé barevné, bílá molová zástěra nebo mřížková a k tomu kabaňa (černá sametová nebo plyšová, vyteplená halena). K tomu plyšový šátek střapcový – běžový, hnědý, vínově červený a čizmy.

Vdaná – spodní sukně, vrchní vyšívání, sametová, molová nebo mřížková zástěra. Kožušek do pasu. Turečák a na něm je uvázaný velký kašmírový střapcový šátek a čizmy.

Tak to máme slečny a ženy, teď k chlapcům a ženatým pánům.

Sváteční varianta:

Svobodní nosí modré nohavice, do nich bílý vyšívání kapesník, remeň je ozdobně vybíjaný. Dvě košile, spodní, vrchní je molová a kordula, většinou ornátová zelená. Dříve i modré a bílé. K tomu vysoké boty. Patří i klobuček, ale většinou ho má jen stárek. Na kordule ještě dvě mašle.

Ženači: černé nohavice, košela bílá, vyšitá černým, černá věn-

cová kordula. V zimě lajbl a pod tím košile s úzkým rukávem do manžety. Klobuček, na něm naskládaná bílá mašla s červenými květy. Vepředu malá vonička, vysoké boty.

Všední varianta: trslavice, košela, černá kordula, modrá zástěra a vysoké boty.

V příštím čísle se dozvíte o kroji svatebním.



SPORT

Tenisový turnaj O pohár starosty obce

V podzimní sobotu 5. října se z důvodu deštivého počasí konal poprvé turnaj na tenisových kurtech u tělocvičny ZŠ. Naše mateřské kurty byly pod vodou, a tak jsme nemohli riskovat zranění našich borců.

Jednalo se o již čtrnáctý ročník velmi prestižního turnaje O pohár starosty obce ve dvouhrách neregistrovaných te-

nistů v kategoriích Open do 41 let a Veterán 42+. V letošní tenisové sezoně se jednalo o poslední turnaj pod otevřeným nebem.

Hrálo se za trochu nepříjemného, ale ještě hratelného podzimního počasí, ve dvou skupinách systémem každý s každým, z čehož vzniklo celkové pořadí. Tentokrát se v kategoriích Open a Veterán 42+

sešlo pouze devět, nicméně velmi kvalitních borců, všichni z řad místního tenisového klubu. Čtyři v kategorii Open do 41 let a pět v kategorii Veterán 42+. Všichni hráči předváděli po celý den tenis na vysoké úrovni neregistrovaných amatérských hráčů, a to vše pod dohledem starosty Jarmila Adamce, který turnaj po skončení hry a přesunu zpět do klubovny



ukončil, a předal poháry nejlepším hráčům.

Nejlépe si po celý den vedl a jednoznačně vyhrál skupinu v kategorii Open Jaroslav Luzum, druhý skončil Tomáš Zlámálik, třetí se umístil Milan Drábek a čtvrtý tentokrát Jiří Hostýnek.

čil Michal Antoš.

V kategorii Veterán 42+ si přišel pro vítězství Radek Šindar, na druhém místě skončil Oldřich Glöckl, bronzový zůstal Zdeněk Fridrich, čtvrtý se umístil Martin Bubík, a na pátém místě skon-

čil Michal Antoš. Poděkování patří především OÚ Rohatec a panu starostovi Jarmilu Adamcovi, jak za hezké ceny, tak i za předání pohárů nejlepším hráčům.

Radek Šindar, předseda klubu



INZERCE



MÁTE RÁDI SLADKOSTI A CHCETE POZNAT SVĚT BONBONŮ?
MÁTE CHUŤ SE PODÍLET NA VÝROBĚ VAŠICH OBLÍBENÝCH VÝROBKŮ ZNAČKY PEDRO?
NEVÁHEJTE NÁS NAVŠTÍVIT PŘÍMO V ROHATCI NEBO ZAVOLAT A PTÁT SE!



Najdete u nás atraktivní pracovní příležitosti, a to jak v oblasti výroby, tak na technických pozicích.

- VÝROBNÍ OPERÁTOR – ruční kompletační práce
- OBSLUHA STROJNÍHO ZAŘÍZENÍ / PRÁCE VE VARNÁCH
- MECHANIK / ELEKTROMECHANIK / SEŘIZOVAČ
- LABORANTI / KVALITÁŘI

NABÍZÍME:

- DLOUHODOBÉ PARTNERSTVÍ A STABILITU SILNÉHO ZAMĚSTNAVATELE
- NADSTANDARDNÍ MZDOVÉ OHODNOCENÍ A BENEFITY (25 dnů dovolené, příspěvek na penzijní připojištění, zvýhodněný tarif mobilního operátora, závodní stravování..)
- NADSTANDARDNÍ PŘÍPLATKY ZA SMĚNNOST
- NÁBOROVÝ BONUS VE VÝŠI AŽ 8.000 Kč
- MĚSÍČNÍ PŘÍDĚL CUKROVINEK ZDARMA

**HLEDÁME SPOLEHLIVÉ, PRACOVITÉ A MANUÁLNĚ ZRUČNÉ PRACOVNÍKY
PŘIPOJTE SE K NÁM A „DĚLEJTE SVĚT SLADŠÍ S PEDREM S NÁMI“!**

KONTAKTY: tel: 518 398 765

EMAIL: kariera@candyplus.cz

DALŠÍ NABÍDKY PRÁCE NALEZNETE NA: www.candyplus.cz/kariera



8.12.2019 v 15:00 h
v kostele sv. Bartoloměje v Rohatci

Vystupovat budou
Musica Folklorica, ženský sbor Oskoruša, Martin Prachař.
Vstupné dobrovolné



#5KINFLATABLEFUN

KDE STARTUJEME ?
ROHATEC CITY RACE
23 / 05 / 20
ROHATEC ČR
fotbalové hřiště

VIDEO  WEB 

SLEDUJTE NÁS NA 

WWW.5KINFLATABLEFUN.EU

HLAVNÍ ORGANIZÁTOR



SPOLUORGANIZÁTOR



Čeká nás jedinečná sportovní show



VÁNOČNÍ KOLEDOVÁNÍ

12. 12. 2019 v 15:30
před ZŠ Rohatec

*Zveme všechny, kdo mají rádi vánoční čas,
na vystoupení žáků naší školy
spojené s malým jarmarkem.*

ZŠ a SRPŠ Rohatec přejí všem krásné Vánoce.



Daruj krevní plazmu, zachraň lidský život!

V minulém čísle jsme se dozvěděli, že darovat krevní plazmu může zdravý člověk ve věku 18-60 let s váhou mezi 50 až 130 kg. Dnes se zeptáme na nějaké otázky podrobněji.

Proč bychom měli jít vlastně darovat krevní plazmu?

Krevní plazma obsahuje látky, které jsou nezbytné pro zachování imunity a srážlivosti krve. Využívá se při léčbě popálenin, při onemocnění ledvin, jater, poruchách srážení krve i při úrazech nebo mnoha dalších vážných nemocech.

Například na roční léčbu jednoho pacienta s hemofilíí je potřeba 1200 odběrů plazmy.

Jak celý proces darování probíhá?

Prvodárce musí vyplnit o něco více dotazníků než dárci, kteří již chodí pravidelně. Když máte všechny potřebné dotazníky vyplněné, recepční Vás pošle na lékařskou prohlídku, s lékařem proberete Vaši anamnézu. Pokud bude vše v pořádku, můžete jít k odběru.

Opravdu to nebolí a je to bezpečné?

Odběr je bezbolestný a i když se jedná z hlediska času o náročnější výkon než je např. odběr krve, odběr plazmy organismus dárce méně zatěžuje, protože obnova odebraných tekutin a bílkovin na původní hodnoty proběhne do 48 hodin. Z tohoto důvodu se mohou odběry plazmy provádět častěji než odběry plné krve.

Co z toho budu mít?

Kromě dobrého pocitu se můžete rozhodnout pro 600 Kč náhradu nebo můžete darovat bezpříspěvkově. „Bezpříspěvkový“ dárcem je ten, který se vzdá odměny za vynaložené náklady spojené s darováním plazmy. Dostanete potvrzení, že jste darovali bezpříspěvkově, a pokud chcete uplatnit slevu na dani v daňovém přiznání, tak Vám zpětně vystaví doklad, který doložíte k ročnímu vyúčtování. **At' už se rozhodnete pro jakoukoli variantu, jedno je jasné, darováním krevní plazmy zachraňujete lidské životy.**

Pokud se rozhodnu darovat krevní plazmu, co mám udělat?

Pokud jste se rozhodli, ideální je objednat se na daný termín, i když v Cara Plasma berou i dárce neobjednané. Podmínkou ale je, abyste den předem dbali na zvýšený příjem tekutin a netučnou stravu. A také žádný alkohol.

Pokud je vám mezi 18 a 60 lety, vážíte víc než 50 kg, jste zdraví a máte hodinu a půl volného času, neváhejte. Plazma je dlouhodobý nedostatek a potřeba neustále roste. Evropa není soběstačná v odběrech plazmy pro výrobu krevních derivátů a musí se dovážet z USA. Objednat se můžete online na www.darujplazmu.cz nebo emailem na brno@caraplasma.cz

Děkujeme, že pomáháte.

Cara Plasma

Mikulášský karneval





Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.
 Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrazet názor redakce.
 Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.
 Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.
 Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.
 Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz
 tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

